

NIEUWS

Kempische Wandeldagen/Kempenlandtocht: 2-3-4 augustus

Jubileumtocht 25 jaar Clubreizen: een reunie

Wandelen in Borås: genieten van het voorjaar in Zweden

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

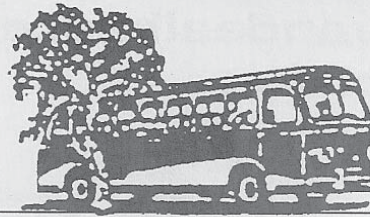
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*In dit nummer o.a.
aandacht voor ervaringen
en geleverde prestaties
tijdens ons twejaarlijkse
Internationale
Wandelevenement
in Weert*

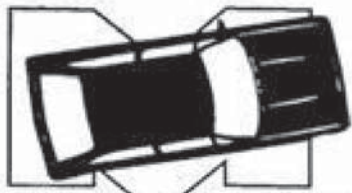
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard

Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

2e Dak van Brabant Avondwandeloctocht

Datum	vrijdag, 27 september 2013
Start	Promodorp Gulbergen 24 Vamweg 18 5731 PW Mierlo (parkeren: volg pijlen Gulbergen 24)
Afstanden	Starttijden
24 km	16.30-17.30 uur
16 km	18.00-19.00 uur
8 km	18.00-20.00 uur
Finish	vóór 22.30 uur
Avondwandeling	zaklamp meenemen
Inschrijfgeld	€3,00
Informatie	winter@olat.nl 073-5033322

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting, Rinda Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 18 augustus 2013

Lupinelaan 27, 5691 WC Son

olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Angélique van Deursen (webmaster)

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER

Vooruitblik Kempische Wandeldagen	Myriam van den Berg	3/15
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; KWD/Kempenlandtocht4-5		
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet van den Berselaar-Dreesen	8-9
Van de bestuursafdeling	Ad van Asten	9
OLAT viert 25 jaar Clubreizen	Ad van Asten	10-12
WoD verlegt opnieuw de grenzen	Myriam van den Berg	13-14
Vooruitblik clubreis Kevelaar-Geldern	Ad van Asten	14
Avond4daagse Sint-Oedenrode	Frans en Liny Clijnsen	16
LPS: Stand/agenda clubkampioenschap & nieuws	Ad van Asten	17-18
Internationaal Wandelevenement Weert, een impressie		19-20
IWE Weert: Op schema naar eeuwige roem	Bertus van Ginkel	20-22
IWE Weert: Fantastische sfeer, perfecte verzorging	Monique van der Slot	23-25
De Julianatocht in Tsjechië	Peter van de Ven	26-28
Linnémarschen in Borås, Zweden	Wilhelmien van Roon	29-30
Drenthepad (4)	Henri Floor	31-32
Wandelen op het Pieterpad (5)	Piet Jansens	33-34

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK KEMPISCHE WANDELDAGEN

Volgens goed gebruik vult OLAT de stille wandelweken na de Nijmeegse Vierdaagse. Op 2, 3 en 4 augustus kunnen we de mooie omgeving rondom Heeze, Mierlo en Nuenen gaan (her)ontdekken tijdens de Kempische Wandeldagen. Vanuit de bekende startplaats in Sportcomplex De Kievit in Geldrop starten dagelijks 4(!) wandelafstanden. Het uitroepteken achter de 4 staat er niet voor niets, er is een afstand aan toegevoegd: de 20 km. OLAT heeft Ad Verbakel en zijn mederoutebouwers gevraagd om een mooie route voor deze gewilde afstand samen te stellen. En de heren zijn er weer prima in geslaagd. De routes zijn op alle afstanden weer anders dan de voorgaande jaren. Ze leiden over mooie paden langs weilanden en akkers, door prachtige natuurgebieden: bossen, vennen, uitgestrekte heidegebieden, het komt allemaal aan bod.

Vrijdag is het de dag van Heeze, op zaterdag staat de omgeving van Mierlo op het programma, zondag is gereserveerd voor Nuenen. Elders in dit blad vind je meer informatie over alle organisatorische zaken, zoals de mogelijkheid tot overnachten als je van ver komt, het kopen van consumptiebonnen etc. In dit artikel zoomen we in op de mooie routes.

Vrijdag: Heeze

De dag van Heeze start fraai: via het park van Geldrop lopen we naar het viaduct over de A67 (de weg naar Venlo) en komen al spoedig in Gijzenrooij, in het gebied van de 6 gehucht-

jes. Gijzenrooij is één van deze gehuchtjes, groepjes boerderijen in het oude cultuurlandschap tussen Geldrop en Eindhoven. Hier proef je het Brabant van weleer. Al gauw komt de 1e wagenrust in zicht. En daar wacht, zoals gebruikelijk, een lekker bekertje koffie of thee op ons. De 15 km buigt af. De wandelaars op deze route komen door een mooi en afwisselend bosgebied. De langere afstanden komen langs de schaapskooi van Staatbosbeheer op de Strabrechtse heide. De 20 km blijft aan de rand van het heidegebied en geniet van de mooie vergezichten. De langere afstanden worden getrakteerd op een extra lusje over de heide. De 20 km vervolgt de wandeling in het bosgebied tussen Geldrop en Heeze. Dit geldt ook voor de 25 en 35 km. Zij maken echter een extra lus naar het centrum van Heeze, waar de caférust wacht. Na de rust vervolgen deze twee afstanden de route langs het mooie en statige kasteel Heeze.

Wetenswaardigheidje: Het kasteel is één van de laatst bewoonde kastelen in Nederland. Sinds 1760 wordt het bewoond door de familie Van Tuyll van Serooskerken. Het statige kasteel stamt uit 1660 en is aan drie zijden omgracht.

Via de Herbertusbossen wordt de route vervolgd. De 25 km buigt af in de richting van de Strabrechtse Heide en komt al gauw bij de schaapskooi.

(Vervolg op pagina 15)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10:00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT. Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze. Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 p.zande3@upcmail.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
9 juli	Groenewoud-pad	Café Den Heuvel, 073-6563823 Loonsebaan 88, 5263 CP Vught
23 juli *)	Kampina	Partyhoeve 't Boerderijtje, 0411-621665 Oisterwijkse dreef 12, 5076 NA Haaren *) <i>geen cafépauze</i>
6 aug.	Brobbelbies	Het Bomenpark, 0412-473074 Vorsselweg 3, 5384 RW Heesch
20 aug.	Mookerheide/ St.Jansberg	Van der Valk Hotel De Molenhoek, 024-3580155 Rijksweg 1, 6584 AA Molenhoek
3 sept. **)	Vennen- wandeling	Golfbaan De Swinkelsche, 0493-494422 Maarheezerdijk 10, 5712 PC Someren **) <i>cafépauze op startplaats</i>
17 sept.	Genneper- parken	Hotel Eindhoven v/d Valk, 040-2532277 Aalsterweg 322, 5644 RL Eindhoven
1 okt. *)	Tongelreep- Valkenhorst	t Oude Wandelpark, 040-2040551 Eindhovenseweg 264, 5553 AA Valkenswaard *) <i>geen cafépauze</i>

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode
Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
9 juli	De Beckart
16 juli	De Vriendschap
23 juli	Oud Rooy
30 juli	Thermae Son
6 augustus	Den Toel
13 augustus	De Beckart
20 augustus	De Vriendschap
27 augustus	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereenvolgende clubreizen naar de mooiste wandelroutes door de Ardennen of Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2013

14 sept.	SP 10	Kevelaer-Geldern	24 / 20 km
12 okt.	SP 10	Geldern-Wachtendonk	23 / 19 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€28,00	€32,00
	<i>De prijzen zijn onder voorbehoud</i>	

Inschrijven:

Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer. Geld overmaken op bankrekening 1579.50.743 ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode.

Na-inschrijvers

kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. Bij inschrijving binnen 1 maand vóór de tocht dient men vooraf bij Toon van Wordragen te informeren of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen 0495-537775
toon.van.wordragen@gmail.com

KWD/KEMPENLANDTOCHT

De **KEMPISCHE WANDEL DAGEN** hebben een recreatief en educatief karakter. Vanuit Geldrop worden voor elke dag drie wandelroutes uitgezet langs akkers en weilanden, maar vooral door prachtige natuurgebieden met loofbossen, vennen en heidevelden. Kenmerkende plaatsen in de oostelijke Kempen zijn Nuenen, Heeze-Leende en Mierlo. Deze dorpen zijn om beurten als rustplaats in de dagetappes opgenomen.

Men kan naar believen een, twee of alle drie de dagen deelnemen. Onderweg zijn meerdere wagen- en horecarusten gepland.

Datum: 2, 3 en 4 augustus

Startplaats: Sportcomplex De Kievit
Linze 13, 5667 AH Geldrop

Starttijden:	35 km	07:00 - 10:00 uur
	25 km	07:00 - 11:00 uur
	20 km	07:00 - 11:30 uur
	15 km	07:00 - 12:00 uur

Kosten bij voorinschrijving, tot 1 juli (c.q. na 1 juli):

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€5,50 (7,00)	€4,00 (5,00)	€2,50 (3,00)
bondsleden	€7,00 (8,50)	€5,00 (6,00)	€3,00 (3,50)
niet-leden	€8,50 (10,00)	€6,00 (7,00)	€3,50 (4,00)

Inschrijven: Vooraf inschrijven kan online op de website www.olat.nl of via het secretariaat van de KWD:

Mia Dielesen, Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
06 44756978, kwd@olat.nl

Overnachten: De organisatie kan u overnachtingsmogelijkheden bieden in de sporthal en wanneer u wilt kamperen is er een kampeerterrein opgezet nabij de sporthal waar u uw tent of caravan kunt plaatsen.

Voor overnachting bij particulieren of in een hotel kunt u informatie vragen bij de VVV, tel. 0900-1122363.

KEMPENLANDTOCHT

De KWD valt ook dit jaar deels samen met de Kempenlandtocht voor lange-afstandswandelaars (80 en 110 km).

Contactpersoon is hier Ad van Asten, kempen@olat.nl

De start is vrijdagavond 2 augustus in de kantine van de Ky-nologenclub, naast de sporthal.

Voorinschrijven kan tot 15 juli (zie prijzen hieronder). Daarna betaalt men een toeslag van €5,-.

110 km start 20:00 uur €24,- OLAT-leden €3,- korting
80 km start 23:00 uur €19,- OLAT-leden €3,- korting

De verzorging is ingesteld op een tempo van 5 à 8 km per uur. Verdere informatie is te vinden op www.olat.nl.

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Vacant (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Verzorging

Hans Janssen (*Dagtochten*), Tony van Duijn (*KWD*); Jo Willems (*magazijnbeheer*); Jo Lepoutre (*Vierdaagse-team Nijmegen*), Frank Marchand (*LPS en bestuursafgevaardigde*), Vacant (*Avond4daagse*)

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven,
kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Boxtel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelguiden

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; bankrek.nr.
1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

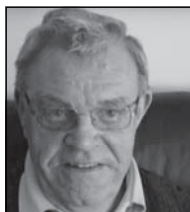
Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Waarnemend Secretaris
Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

vacature
secretaris

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

Vrijwilliger

Afgelopen week heb ik een stukje van mijn loopbaan bij OLAT beëindigd. Dat is op zich toch wel raar. 's Morgens sta je op met gedachten in je hoofd die je probeert een vast plekje te geven in het systeem dat je voor jezelf hebt gevormd om je werk zo goed mogelijk te doen en 's avonds is die verantwoordelijkheid plotseling weg. Natuurlijk niet echt weg, maar de druk wordt minder.

Je mag als het ware een aantal bladzijden uit je agenda scheuren, want die heb je voortaan niet meer nodig. Geen vergaderingen meer, niet af en toe even bellen, gebeld worden of mailen over hoe een bepaald onderdeel van een evenement er precies voor staat en of het gaat lukken wat we ons hadden voorgenomen ... !

'Ze hebben gevraagd' of ik op een rijtje wil zetten wat ik zoal voor werk deed bij de commissie. Dat is namelijk nodig voor de continuïteit. Ik kan me dat ook best voorstellen, want in al die jaren die nu achter ons liggen is er nogal wat gebeurd. Maar hoe dat allemaal tot stand is gekomen, is niet een, twee, drie te zeggen. Dat is teamwerk geweest. En teamwerk lever je met z'n allen en naar eigen kunnen. Ik kan alleen maar zeggen dat het leuk was om te doen.

LPS-ers, het ga jullie goed.

Er liggen een paar mooie activiteiten achter ons, die alle naar wens zijn verlopen. Zonder goede voorbereiding en persoonlijke inzet door jullie vrijwilligers was het niet gelukt, daarom vanaf hier alle dank daarvoor.

Midden in de vakantieperiode gaan in Geldrop voor de 30e keer de Kempische Wandeldagen van start, een evenement dat bij uitstek geschikt is om deze Kempische regio te promoten. Dagelijks zullen ruim 1500 wandelaars door de omgeving trekken en genieten van de natuur, maar ook van de mooie dorpjes waar we doorheen wandelen. Geniet ervan, net als van jullie vakantie die zeker dubbel en dwars is verdiend.

In augustus verschijnt er geen clubblad. De redactie gaat met jullie genieten van de vrijheid die dit moment van het jaar heeft te bieden. Na die tijd delen wij wederom onze ervaringen en komen begin september opnieuw met OLATNieuws.

Onze vrijwilligers worden binnenkort persoonlijk door het bestuur geïnformeerd over de Vrijwilligersdag op zaterdag 7 september en de inhoud die daaraan zal worden gegeven. Indien u op 15 juli daarvoor nog geen uitnodiging heeft ontvangen en u denkt daar recht op te hebben, geef dan een seintje aan onze secretaris of bij uw commissie en ook dat komt in orde.

Aan allen een prettige vakantie gewenst

en graag tot ziens, mede namens bestuur en redactie,

-Ad-

NIEUWS KORT

VAKANTIE

Ik ga op vakantie en neem niet mee wandelschoenen.

Men krijgt van allerlei kanten het advies dat je op vakantie het beste iets anders kunt doen dan dat je gewoon bent te doen. Dus in ons geval zeker niet wandelen. En in mijn geval al dat extra werk dat ik sinds mijn pensioen erbij heb gekregen en wat betekent druk, druk, druk. Dus nu rust, rust, rust.

Die schoenen nemen veel te veel plaats in in mijn toch al overvolle koffer. Liever een extra lighanddoek en ik kan de spreekwoordelijke gum thuis laten.

Drie weken plat op het strand met factor 43 binnen handbereik. Blik op oneindig, nou ja, eindig als er iets moois langs komt. Lekker wegdrömen. Niet van wandelingen, modder, los zand, routepijltjes die er niet zijn of niet gezien wenssen te worden. En na het strand geen sticker en stempeltje nodig; het boekje blijft ook thuis. In de avond heel rustig slenteren langs de boulevard op weg naar een terrasje met likeur 43 (licor Cuarenta y Tres) in plaats van de verplichte trappist.

Maar nu ik erover nadenk en mijn blik zal vallen op de heuvels tussen de hotels door met daarachter verlokkende bergen zal er toch iets beginnen te knagen. En rondkijkend op het strand zie je toch teveel mede-strandgasten waarvan je niet kunt zeggen dat ze plat op het strand liggen.

Daarom zal ik het geheugenspelletje van de eerste regel toch maar aanpassen:

Ik ga op vakantie en neem mee wandelschoenen.

-Co Tops-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JULI		
16-7	Piet van der Zande	Heeze
15-7	Harrie Paulissen	Oirschot
17-7	Annie Janssen	Neerkant
17-7	Harrie Huijbers	Erp
17-7	Pé Everaerts	Weert
17-7	Wim Kennis	Hapert
17-7	Carien Boerekamps	Helmond
17-7	Hans de Vries	Eindhoven
17-7	Kees Relou	Deurne
17-7	Ardie van Bakel	Sint Oedenrode
18-7	Rick Liesting	Deventer
19-7	Wim van Hoof	Helmond
19-7	Riekie van Schijndel	Sint Oedenrode
19-7	Marion Rovers	Heesch
20-7	Jan Vogelsangs	Deurne
21-7	Els Vermaat -Vlemmix	St-Oedenrode
21-7	Lyda van Royen	Son
22-7	Riet van Cuyck-vd Schoot	Moergestel
22-7	Harrie van de Ven	Sint-Oedenrode
23-7	Jannet van Kleeff - Vissers	Hoek Van Holland
24-7	Albert Grin	Oostzaan
24-7	Anja van Kempen	Liempde
24-7	Peter van de Ven	Veldhoven
25-7	Henk Baeten	Veldhoven
25-7	Ben Duin	Nijmegen
26-7	Maria van Hout -v Velzen	Eindhoven
26-7	Jenny van Genugten	Sint Oedenrode
26-7	Karin Klomp - van Leuken	Someren
26-7	Irma van der Zande	Heeze
27-7	Rini van der Heijden	Sint-Oedenrode
28-7	Anneke Hekker	Heeze
28-7	Jo Lepoutre	Geffen
28-7	Arthur Verhappen	Eindhoven
28-7	Gerdy Klerks-de Poorter	Hilvarenbeek
28-7	Adriaan Rijkers	Landhorst
29-7	Ben de Coninck	Veldhoven
29-7	Fleur Hamelink	Best
29-7	Jan Bruel	Oss
29-7	Sonja Arfman	Tiel
30-7	Annie van den Elzen	Erp
30-7	Eugenie Vaessen	Sint-Oedenrode
30-7	Ineke Peijnenburg	Schijndel
31-7	Peter v.d. Meijs	Eindhoven
AUGUSTUS		
1-8	Ton Coppens	Eindhoven
2-8	Piet Aarts	Asten
3-8	Wilhelmien van Roon - v/d Rijt	Eindhoven
4-8	Anita Pepers	Veghel
4-8	Lucas van Dongen	Tilburg
5-8	Rudolf van Rooij	Eindhoven
6-8	Alex van den Heuvel	Veldhoven
6-8	Hans Ruijs	Erp
6-8	Angela de Boer	Ommel
6-8	Ria Mitchell - Vermeulen	Best
7-8	Ben Pauw	Heeze
7-8	Piet van Berkel	Sint-Oedenrode
7-8	Pia Heupink - Bouwens	Lieshout
7-8	Anke Mulder - van den Berg	Geldrop
8-8	Evelien Ross	Schijndel
8-8	Ernst - Jan van Eck	Rotterdam
8-8	Kor Heusdens - vd Wielen	Eindhoven
8-8	Anny van den Broek - van Dooren	Venhorst
9-8	Yvonne van Vught	Eindhoven
9-8	Marion vAN Hoef -Amsterdam	Vierpolders
10-8	Sjannie van Hoof -v Bussel	Helmond
10-8	Truus Willems - van Manen	Gastel
11-8	Henk van Hout	Eindhoven
11-8	I. de Bruijne	Maarheeze
11-8	Sjaan Verbakel -v.d.Tillaer	Erp
12-8	Theo Bouwmans	Weert
12-8	Joep Schampers	Helmond
12-8	Coby Kersten - Gosens	Goirle
12-8	Loek Zwennes	's-Gravenhage
13-8	Lies Markus	Sint Oedenrode
14-8	Myriam van den Berg	Nuland
14-8	Miranda Vossen - Kursten	Budel-schoot
14-8	Ad Verbakel	Erp
15-8	Harm Makken	Eindhoven
15-8	Tomas Veerman	Huizen
15-8	Jaap Mulder	Geldrop
15-8	Jan van de Sande	Boxtel
15-8	IJbert van Heugten	Helmond
15-8	Robert van Aggelen	Deurne
16-8	Andre Liebrechts	Tilburg
17-8	Francien Hink	Eindhoven
17-8	Leo de Kruijk	Ameide
18-8	Elly Habraken	Grashoek
18-8	Tiny Bakker - Schokker	Rijpwetering
18-8	Toon van de Ven	Sint Oedenrode
18-8	Corry Nettekoven	Eindhoven
18-8	Karel Lutke Schipholt	Helmond
18-8	Lies Brans	Sint Oedenrode
18-8	Louis Oostvogels	Prinsenbeek
18-8	Toos Verschueren	Son
19-8	Ad van Rooij	Sint Oedenrode
19-8	Sjan van Roosmalen	Sint Oedenrode
19-8	Henny Lenten	Weert
20-8	Wim van den Biggelaar	Best
20-8	Annie Verbakel	Erp
20-8	Kees van Vessem	Eindhoven
21-8	Henry Gerrits	Sint Michielsgestel
21-8	Bert van Rooij	Geldrop
22-8	Mirjam Koppelman	Erp
24-8	Petra Huijbers-van Laarhoven	Erp
24-8	Anneke Raaymakers	Sint-Oedenrode
24-8	Jose Houtappels	Eindhoven
25-8	Trees Brands	Best
25-8	Marleen van Otterdijk -Schroen	Nederweert
25-8	Maria Spaan	Beek En Donk
26-8	Bea v Lieshout	Berchem-Antwerpen
26-8	Jan van Herwaarden	Zevenaar
26-8	Gerda van Hees	Maarheeze
26-8	Marco van Heel	Helmond
27-8	Henk van der Sanden	Almere
27-8	Jeanne van Roosmalen	Breugel
28-8	Willy van den Oever	Sint Oedenrode
28-8	Hanny van Rijt	Helmond
28-8	Mia van Rooij	Nuland
28-8	Leonie Waterreus	Helmond
29-8	Godelieve van Heeswijk-v Dommelen	Uden
29-8	Ria Hageman	's-Gravenhage
30-8	Leo Hoogeveen	Nuenen
30-8	Martien Verbakel	Erp
30-8	An Reinders	Someren
30-8	Harrie van der Vleuten	Sint-Oedenrode
31-8	Sjane v/d Vleuten-v/d Laar	Sint Oedenrode
31-8	Harry Verdaat	Veldhoven
31-8	Keetje Sars	Eindhoven
SEPTEMBER		
1-9	Wies Weekers	Eindhoven
2-9	Willy Erps - de Bruijn	Oeffelt
3-9	Nelly Leijgraaf - Mols	Veldhoven
3-9	Peter van de Laar	Sint Oedenrode
4-9	Mat Crijsns	Heeze
4-9	Trudy Toonen-Thijssen	Langenboom
4-9	Ans van den Broek	Gemonde
4-9	Truus van Vessem	Eindhoven
4-9	Helma Bombeeck - van Stiphout	Helmond
5-9	Harrie de Bont	Hedel
5-9	Toos v.d. Hoof - v.d Ven	Oost West En Middelbeers
5-9	Iet Smits - Engelen	Son
6-9	Jan Bekkers	Sint-Oedenrode
6-9	Gerard den Hertog	Vianen Ut
6-9	Jo van Heeswijk	Uden
7-9	Co Tops	Geldrop
7-9	Els de la Parra	Aarle Rixtel
7-9	Johan van de Hoogenhoff	Helmond
7-9	Jessica Hoevenaars	Boekel
8-9	Huib Coenen	Eindhoven

ONZE JARIGEN / LEDENADMINISTRATIE

8-9	Anneke Brouwers	Sint Oedenrode
9-9	Rino Hamelink	Best
9-9	Adrie Thijssen	Nijnsel
9-9	Tonny Faasen	Helmond
9-9	Wim van Gemert	Eindhoven
10-9	Mirjan Naninck	Eindhoven
10-9	Ewald Terra	Heesch
10-9	Gerard van Deursen	Eindhoven
11-9	Wim van Cappelle	Arnhem
11-9	Jan Raaijmakers	Biezenmortel
12-9	David Vos	Lopik
12-9	Lies Wesseling	Berlicum Nb
12-9	Annie van Doorn	Someren
13-9	Frans de Kort	Sint-Oedenrode
14-9	Theo Weerman	Nuenen
14-9	Sytse van der Haring	Moergestel

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
leden@olat.nl

*Alle wijzigingen rechtstreeks door-
geven aan de ledenadministratie.*

*Het lidmaatschap gaat pas in als de
verschuldigde bedragen zijn ont-
vangen.*

*Om in aanmerking te komen voor
korting op het inschrijfgeld bij OLAT-
tochten is het noodzakelijk uw leden-
pas te tonen bij de inschrijving.*

ADRESWIJZIGING

*Dhr. Roy Beeby,
Donizettilaan 107, Eindhoven
Dhr. Ronald Menting,
Zandkever 24, Eindhoven
Dhr. en Mevr. Stienen,
Arbergstraat 44, Helmond*

AANMELDINGEN

*Dhr. Paul Koks, 's-Gravenhage
Mevr. Dorine van Aarle,
Sint-Oedenrode
Dhr. Frans Smeyers, Oirschot
Mevr. Anneke Raaymakers,
Sint-Oedenrode*

VAN DE BESTUURSTAFEL

HET BESTUUR HEEFT MET PLEZIER ERVAREN

Het bestuur heeft met plezier kennisgenomen van het wel-
slagen van de activiteiten gedurende de voorbije periode. Zij
complimenteert de commissies met het succes en dankt alle
betrokkenen voor de geweldige inzet die is gepleegd.

Het **26ste Int. Wandelevenement** werd met 97 deelnemers
goed bezocht. Dankzij het gekozen tijdstip en goede weers-
omstandigheden werd het een mooie uiting van sportiviteit.

Clubreizen vierde met een gezellige en zware wandeling op
de GR5 het 25-jarig bestaan. Bovendien vierde onze vaste
chauffeur bij busbedrijf Van Hoof zijn zilveren jubileum op de
OLAT-bus. Zowel de chauffeur als de commissieleden werden
in het zonnetje gezet. Deze wandelreis trok bijna 100 deel-
nemers, waaronder de man van het eerste uur: Theo Tromp.

De **9e editie van de Avond4daagse** was een groot feest voor
deelnemers en organisatie. De opkomst overtrof die van alle
voorgaande jaren en de deelnemers waren enthousiast over
de routes. Ook hier konden wij genieten van uitbundig wan-
delweer.

WAT GAAT KOMEN

Juli staat in het teken van de **Vierdaagse in Nijmegen**. OLAT is
daar al jaren nauw bij betrokken. Wij bieden de deelnemers
een gastvrij onderkomen in het centrum van de stad. Doordat
wij gebruik kunnen maken van de Ganzenheuvel zijn ook de
faciliteiten die door OLAT kunnen worden aangeboden erg
aantrekkelijk voor de deelnemers aan de Vierdaagse. Mensen
die zich jaarlijks inzetten voor een prettig verblijf in de wan-
delstad verdienen dan ook zeer zeker ons respect.

Dagelijks zullen onze vrijwilligers op het 4daagse-parkoers
aanwezig zijn om u als wandelaar bij te staan met een verfris-

send drankje of iets dergelijks om de moed er in te kunnen
houden. Ook is er natuurlijk gelegenheid om op een gereser-
veerd plekje even te rusten of een gezellig praatje te maken
met bekenden van de club.

U vindt het OLAT-verzorgingsteam op:

dinsdag 16 juli: Oosterhout, Oosterhoutsestraat 89a

woensdag 17 juli: Alverna, Heumenseweg, P-plaats St.Frans

donderdag 18 juli: Maasdijk, kort na spoorwegviaduct.

vrijdag 19 juli: Overasselt, Kasteelstraat/Sleebursestraat.

Veel plezier en vergeet na afloop niet aan de redactie door te
geven hoe vaak u heeft deelgenomen.

Het eerste weekend van augustus is traditiegetrouw gereser-
veerd voor de **Kempische Wandeldagen** en **Kempenland-
tocht**. Drie dagen top-wandelrecreatie rondom Geldrop. Da-
gelijks wordt een specifieke plaats aangedaan met bijzondere
kenmerken: Heeze heeft een kasteel in de achtertuin, Mierlo
kersenbomen en een zendmast en wie Nuenen noemt denkt
aan Van Gogh. Dit jaar voor het eerst ook een 20 km afstand.
Van vrijdag op zaterdag zijn we ook aan de wandel. Een uit-
daging die echt bij OLAT hoort: op een ontspannen manier
het beste uit jezelf halen door het meedoen aan een fikse
wandeling over 110 km of 80 km door het nachtelijke Kem-
penland.

VAKANTIE

**De redactie sluit voor een maandje de deuren en gaat genie-
ten van het zomerweer. Vergeet niet uw ervaringen met ons
te delen, want straks zijn we weer graag present met het
clubblad van september.**

-Ad van Asten-

OLAT viert 25 jaar Clubreizen

Bus 2 wordt bestuurd door een andere coryfee van busbedrijf Van Hoof, ook voor OLAT een goede bekende: Jan van Gorcum. Omdat er buiten Rooi en Son alleen in Eindhoven en bij Nederweert gestopt hoeft te worden, verloopt de reis voorspoedig en is de startlocatie in Barchon snel gevonden: een tennishal zonder al te veel faciliteiten. Als het tijd wordt om weer te vertrekken, blijkt het kopje koffie voor velen een illusie te zijn geweest.

Inmiddels zijn we eveneens blij verrast als blijkt dat Theo Tromp zijn bestaan als wereldreiziger voor een dagje heeft onderbroken om met ons het herdenken van de unieke clubreizen bij OLAT mede gezicht te geven. Theo was destijds initiatiefnemer van deze geregelde dagwandelingen in de Ardennen en Eifel. Ook oud-voorzitter en wereldburger Ben van der Velden met zijn vrouw Paula geven acte de présence.

Gewoontegetrouw zijn de meeste wandelaars op de langste afstand dan al vertrokken. Het traject volgt de markering van de GR5 richting Saive en Evegnée. Toon van Wordragen heeft de routebeschrijving van een mooi kleurtje voorzien, zodat verkeerd lopen vandaag niet aan de orde kan zijn. Het boekwerkje draagt de veelzeggende titel: Jubileumtocht CLUBREIZEN OLAT.

Het is 1 juni 2013, de dag dat clubreizen bij OLAT al 25 jaar deel uitmaakt van het vaste jaarprogramma. Voor deze dag is een wandeling bepaald die de plaats aan zal doen die 25 jaar geleden als startlocatie diende: Banneux. Wij zijn er ook al een hele tijd mee bezig om zoveel mogelijk deelnemers uit het glorierijke verleden warm te krijgen om deze reis mee te maken als een soort reünie. En dat is vrij aardig gelukt. Op deze dag vertrekken er 2 bussen uit Sint-Oedenrode die uiteindelijk 96 deelnemers aan boord hebben voor een wandeltocht van Barchon naar Banneux.

Het mooie is dat ook een van de chauffeurs van busbedrijf Van Hoof al 25 jaar als vaste chauffeur voor OLAT-clubreizen fungeert. Voor Frans van den Oever wordt deze dag gevierd met een versierde bus en een van de medereizigers biedt Frans, als we eenmaal goed op weg zijn, een leuk aandenken aan namens de vaste bezetting op de eerste rijen. Ook voor Wil, de vrouw van Frans, is er een rozet om vandaag als speciale onderscheiding te dragen. De bijgeleverde fles is voor de dorst als Frans straks met de benen omhoog aan de keukentafel zit.

Een kleine vijf kilometer na de eerste start is het aan ons om aan deze feestelijke wandeling de nodige inhoud te geven. Dat gebeurt dan ook op de vertrouwde traditionele manier door het bepalen wat links en rechts is en welke kant dat eventueel kan opgaan. Gelukkig voor ons is dat allemaal al een tijdje van te voren bepaald en kunnen we als het zover is de eerste schreden richting finish aanvagen. We hebben al enkele straatjes gezien als het ook lukt een uitweg te vinden naar het buitengebied. Dat we dan een heel weiland voor ons alleen krijgen om aan de ruimte te wennen, is meegenomen.

Al gauw blijkt dat het geschreven woord meer over trajecten gaat waar we niet hoeven komen, dus goed op de markering letten en inspelen op wat de anderen doen is aan te raden. Een en ander wordt begeleid door het geruis van stromend water in de slootjes, die hier allemaal een mooie naam hebben meegekregen, zoals de Ruisseau de Julienne en Ruisseau du Marais.

We komen bij het Domaine de Wegimont, een groot toeristisch centrum waar gekampeerd kan worden op een terrein dat van alle gemakken is voorzien. Van onze wandelweg af zien we een zwembad, speelapparaten, enz. Het gehele complex beslaat 22 ha en omringt een voormalig renaissancekasteel dat nu met 122 kamers een eventueel verblijf ruim kan faciliteren. Wij gaan heuvelopwaarts door een sterk begroeide omgeving waar de knus gelegen huisjes het leven voor het provinciale volk zeker helpen veraangemen. De spoorzoekers willen ons echter kennis laten maken met de ongemakken die het wandelgenot in de Waalse heuvels soms erg kunnen beïnvloeden. Amper is een mooi geasfalteerd pad overgegaan in een 'aardeweg' of de

tekens verwijzen ons in het niets. Dat niets is dan een steile afdaling over een sterk begroeid rotsachtig pad dat bezaaid ligt met ruwe gravel, boomwortels en waterstroompjes die een vrije loop vinden in het niets. Alsof ze het geweten hebben dat ouwe rakkers hier hun verhaal zullen halen voor het beschrijven van 25 jaar ups en downs in de OLAT-clubreishistorie. Maar ook hier brengt ons de ervaring al weer vlug en heelhuids op begaanbare grond.

Dit alles maakt hongerig en even is er ruimte en plaats voor het meegebrachte boterhammetje. En terwijl dat smakelijk wordt opgepeuzeld, krijgen we gezelschap van de man die het allemaal heeft bedacht.

Alsof de geschiedenis zich herhaalt komt Theo Tromp, nu samen met Co, uit een richting die nergens beschreven staat. Over hoe dat zo gekomen is maakt niemand zich druk. Waarom ook, in de afgelopen 25 jaar is dat alleen al de charme van clubreizen geweest. De historie staat er bol van.

We wandelen het dorp door, als het dat al een is! De plaats bestaat echter al heel lang, want de hoeve waar we voorbij lopen dateert uit 1809. Dan gaan we verder over holle wegen door landbouwgebied. Onderweg passeren we een merkwaardige holle lindeboom die van binnen is bewerkt met een of ander product om hem voor de toekomst te conserveren. Annie wil gelijk met die boom haar toekomst veilig stellen en vereenzelvigd zich ermee. Het bewuste plekje staat aangeduid als: Au Tilleut.

Van hieruit naderen we Olne, een mooi plaatsje dat van verre opvalt vanwege de kerktoren die hoog boven de omgeving uitsteekt. In het dorpje zelf zijn meer opmerkelijke plekjes en gebouwen en is de kerk slechts een onderdeel van het geheel, zoals het op zo vele plaatsen een object is om in het midden te laten!

Wij staan nu aan het begin van een merkwaardige holle weg die sterk afdalt. Nadeel is dat de afgelopen dagen veel water naar beneden is gekomen en het pad daardoor 'onbegaanbaar' heeft gemaakt. Een ander ongemak doet zich al voor als we amper aan de klus zijn begonnen. Een boer heeft kennelijk gedacht: aan mijn huis dit weekend geen polonaise en hij heeft de inhoud van zijn gierton aan het begin van de afdaling geloosd: op hoop van zegen voor allen die het pad mogen betreden.

Na zo'n twee kilometer onvervalst wandelgenot komen we in het gehucht Tonvole, dat geheel wordt gedomineerd door een kabbelend riviertje dat de Hazienne heet.

Even verder weer een ander stroompje dat we mogen volgen en ons uiteindelijk zal brengen tot aan de pure beleving van deze feestelijke wandeldag.

We beklimmen het monster dat ons tenslotte in Grihanster zal brengen. De beklimming is puur, zonder noemenswaardige rustpunten. Geen moment om even op adem te komen, alleen maar dat eindeloze smalle pad. De wind waait ondertussen ook nog stevig om onze oren. Gelukkig loodsen de wandelgenoten van vandaag mij in alle rust naar boven. Zij nemen alle tijd voor mij, terwijl het voor hen toch ook een heel aangaan geweest moet zijn. Maar met stukjes van soms nog geen 25 meter wordt het toppunt van afzien tenslotte bereikt. Grihanster, waar de route naar de Riviera zijn eigen richting inslaat, is bereikt. Nee, jongeman, het eindpunt is bereikt. De top van jouw heuvel ligt in Grihanster.

Het verdere verloop van de route is kenmerkend. Eerst een veldweg, waar we nog een vreemde beestensoort ontwaren. Dan een geleidelijke afdaling door een houtwal, met op het laatste moment nog een haakse bocht om goed terecht te komen voor de landing. En wat voor een landing!

Via allerlei trapjes, waarvan sommige een uitdaging op zich, komen we terecht bij de bewoners in de achtertuin, of is dit toch aan hun eigenlijke voordeur. Je zou er zo aan tafel kunnen schuiven. En dat gaat dan zo door gedurende een klein kilometertje. Dan komen we uiteindelijk via het brugje Samaritaine in het stadje Nessonvaux. Vanwaar we overal terecht zouden kunnen komen als we alle aanwijzingen in onze wandelgids zouden opvolgen, maar dat laten we allemaal rustig aan ons voorbij gaan. Nog een kilometer naar het centrum en we informeren Toon en zijn organisatie waar we te vinden zijn. En dat is in de Concorde waar Roosevelt en de Gaulle elkaar eveneens hebben gevonden. Een halfuurtje later laten wij ons vinden door Riet die ons verderop naar de pitstop brengt bij het station van Fraipont. De soep doet daarna al vlug alle vermoeienis van de dag vergeten.

Met twee bussen zakken we af naar ons rendez-vous, voor vandaag gelegen aan de Esplanade in Banneux, waar 25 jaar geleden het avontuur OLAT-clubreizen begon. Alsof het om pure nostalgie gaat, geeft een voormalig dundoek met de beeltenis van het manneke met de behaarde kuiten het punt aan waar het allemaal te doen is geweest.

Namens het OLAT-bestuur is Joop Wesseling vandaag naar deze plaats gekomen om zo de dank van de vereniging over te brengen aan al degenen die zich in de loop van de afgelopen 25 jaar hebben ingezet om ook wandelen buiten onze landsgrenzen voor OLAT-leden haalbaar te maken. In de beginjaren was de doelgroep misschien wel gelijk aan nu, maar was de hang naar het nieuwe sportief bezig zijn toch meer gericht op het ontdekken van nieuwe wandelgebieden.

De laatste jaren gaat het bij clubreizen meer om het gezellig invulling geven aan een wandelreis waarvoor je geen dagen of soms weken van huis hoeft te zijn. Gewoon op een zaterdag je wandelhobby de vrije loop geven even over de grens, waar het wandellevens nog iets van een avontuur heeft.

Nadat Toon van Wordragen, namens de commissie, Frans van den Oever in dichtvorm veel dank heeft gezegd (en

ook hier wordt Frans bedacht met een drankje voor de avonduren), is het de beurt aan onze voorzitter. Joop betreft het hele team in zijn dankbetuiging door hen eveneens een mooi flesje drinken aan te bieden. Ook Lies Bouwman wordt niet vergeten als de huidige keukenprin-

ses met de pollepel. Zelfs Dini, die deze jubileumtournee maar al te graag meemaakt, wordt betrokken bij de feestelijkheden, voor eerder bewezen diensten.

Uiteraard staan wij in gedachten even stil met mooie herinneringen aan Simon, die ons onlangs is overleden, maar die in het verleden ontegenzeggelijk zijn steentje heeft bijgedragen aan het succes van clubreizen. Met woorden kunnen wij hier natuurlijk ook niet voorbij gaan aan Theo Tromp, die een kwart eeuw terug aan dit mooie en grote avontuur begon.

Nog veel succes en een mooie toekomst aan OLAT-clubreizen gewenst.

-Ad van Asten-

Bedankt!

Ook ik heb de afgelopen 25 jaar veel plezier beleefd aan de clubreizen! De mooie woorden en blijken van waardering bij mijn 25-jarig jubileum als jullie vaste chauffeur heb ik heel erg op prijs gesteld. Nogmaals, bedankt! Tot ziens bij een volgende clubreis,

-Frans van den Oever-

WoD verlegt opnieuw de grenzen

Op 28 mei vertrok in de vroege ochtend vanuit Sint-Oedenrode een bus met enthousiaste WOD-wandelaars naar een prachtig wandelgebied buiten de landsgrenzen. Hierbij werd een vervolg gegeven aan de traditie om één keer in de twee jaar een bijzondere wandeling buiten Nederland te organiseren. Ditmaal de tweede etappe van de Eifelsteig: Roetgen – Monschau, een prachtige route die door Nationalpark Eifel en het Hochmoorgebied Hohes Venn leidt.

Na een koude en erg wisselvallige mei-maand stond die ochtend de zon aan een strakblauwe lucht. En de zon bleef ons de hele dag vergezellen, 's middags weliswaar tussen de stapelwolken door, maar het weer was fantastisch. De thermometer wees 22 graden aan; het warmste plekje van Europa, zo stond op de weercolumns te lezen. Het was ons gegund, zoals Toon van Boxtel het zo mooi verwoordde.

De eerste wandelaars stonden iets na half 7 te wachten op Frans, onze vaste chauffeur. Nog vóór de afgesproken vertrektijd waren én de chauffeur (met bus) én alle mensen paraat en konden we naar de volgende opstapplaatsen: Eindhoven en Maarheeze. Hier was het even manoeuvreren met de grote Van Hoofbus door de smalle straten vol forensenverkeer, maar natuurlijk kwam het goed en kon de reis even na 8 uur echt beginnen.

Al spoedig reden we het Zuid-Limburgse heuvelland in en passeerden we de Duitse grens, op weg naar het startpunt: Roetgen. Even werd het hachelijk: kon de bus de helling aan ...? De snelheid werd steeds lager. We werden al bang dat we terug zouden rollen, of de bus uit zouden moeten om te duwen, maar met terugschakelen en de nodige chauffeurservaring van Frans lukte het net om boven te komen.

Spoedig daarna reden we Roetgen binnen, ons eindpunt bij de vorige buitenlandse reis. We passeerden de ijssalon en naastgelegen supermarkt en herinnerden ons de heerlijke ijsjes en koele blikjes bier die toen meer dan welkom waren, want de uitbater van het zaakje waar we de wandeling zouden afsluiten kwam niet op tijd opdagen.

Roetgen zou vandaag ons startpunt zijn. En de start was prima: bij een 'Konditorei' waar de koffie bruin was en waar we verlekkerd voor de vitrine met Kuchen en Torte stonden. Oh oh, wat was het moeilijk kiezen uit zoveel lekkers!

Rond half 11 konden we op pad, menigeen had intussen de maag gevuld met een heerlijk stuk gebak of de rugzak met een vers broodje voor de lunch.

We liepen nog even over verharde straten om bij het startpunt van de Eifelsteig-etappe te komen. En meteen werden we getraakteerd op een echt OLAT-wandelingenpad, blubber, en niet zo zuinig... Menigeen maakte de vergelijking met de jubileumtocht van de OLAT, eind 2012, maar persoonlijk vond ik dit erger. Het was opletten of het modderwater niet over het randje van mijn (halfhoge!) wandelschoenen heen gutste. Maar alles kwam uiteindelijk goed. We waren volgens de leiding meteen met het slechtste stukje van de route begonnen!

Maar wat was de route mooi: paadjes door velden vol paardenbloemen, pinksterbloemen. De oranjetipjes fladderden rond. Mooie bospaden en de Hoge Venen. De natuur was enkele weken achter op Nederland. Daardoor konden we nog genieten van ontluikend groen in alle mogelijke tinten. Zelfs de bosanemoontjes stonden nog in bloei.

Er waren drie stops ingebouwd, de eerste was bij een leuke blokhut met een bankje en natuurlijk een kapelletje. Kapelletjes en kruisen langs de weg, we hebben er heel wat gezien!

Al spoedig piepten de mobieltjes: "welkom in België", vandaag dus een meerlandentocht.

De Hoge Venen, een veengebied met her en der berkenbomen, met veenpluis, heide, grassen, is een deel van de Eifel en vormt een hoogvlakte. Het is tevens een natuureservaat.

We genoten daar van prachtige vergezichten. Het was vooral heeeeeel mooi. We liepen op een vlonderpad, dat in mijn beleving zeker 2 km lang was. En daar hadden we onze lunchpauze, net op een plekje waar de ondergrond wat steviger was, zodat natte pakken voorkomen werden. Kun je het je voorstellen: 54 mensen zittend in het zonnetje, op een rijtje op het vlonderpad, de benen bungelend over het randje....?

Het was dat we verder moesten, maar het was er heel goed toeven!

Het laatste stuk van de route leidde ons weer Duitsland binnen, opnieuw piep, piep. De volgende pauze was gepland bij een uitkijktoren. Degenen die nog niet genoeg hadden van het klauteren konden het gebied waar we doorheen liepen van nog zo'n 10 m hoger bekijken. Toch weer een ander perspectief! De laatste kilometers naar Monschau leidden ons door mooie bossen en opnieuw langs velden. Nog even genieten van een heel mooi vergezicht: gele velden vol paardenbloemen, bosjes en een beboste heuvelrug in de verte. Einde-loos mooi.

En hoe leuk: zo ongeveer de eerste bebouwing van Monschau bleek een bierbrouwerij annex museum(pje) mét terras. Een prima plekje om de wandeling af te sluiten! Maar we zagen de bus nog niet. Menigeen liet zich een biertje uit de brouwerij goed smaken. Hoewel biertje: er werden ook flinke pullen geserveerd! Maar ook hier waren er "Kuchen" en die smaakten prima bij een kop thee of koffie. Er was voor elk wat wils.

Nadat het bier goed in de benen was gezakt, kregen we het toetje: een stevige klim. Op de top van de heuvel zagen we de burcht van Monschau in alle glo-

net buiten het centrum, stond de bus op ons te wachten. Heel slim, een bordstel om de schoenen van het ergste vuil te ontdoen en pas dan de bus in. Het was duidelijk dat Frans gewend is om met wandelaars op pad te zijn.

Tegen 6 uur reden we terug, richting Nederland. En... na een prachtige dag met heel veel zon vielen na ongeveer 10 minuten rijden de eerste druppels: de weegoden waren ons dus wel heel goed gezind geweest!

Mieke sprak, zoals gebruikelijk bij de dinsdagwandelingen, een woord van dank uit, maar ditmaal gericht aan

rie liggen. Van hieruit hadden we een prachtig uitzicht over het schilderachtige en gezellige stadje. Via een trap daalden we af naar de "Altstadt". Tussen de vakwerkhuisen door liepen we naar het bekende Rote Haus. De ruisende beek stroomde in volle kracht door het dorpje. Een stukje verder,

Frans. Ze liet dit vergezeld gaan van een certificaat voor 25 jaar trouwe dienst als chauffeur van de clubreizen van de OLAT. Frans was zichtbaar verguld!

Ook Antoinet sprak namens het bestuur een dankwoordje, maar nu gericht aan Truus, Piet, Irma, Toon en Mieke. Ieder kreeg een leuke onderzetter, speciaal gemaakt voor de mensen die routes uitzetten. Een uitnodiging om er na het wandelen een lekker glaasje bier of fris op te zetten!

Met elkaar waren we het erover eens: deze traditie mag (lees: moet) zeker voortgezet worden, het liefst in een jaarlijks terugkeerpatroon!

Na een voorspoedige reis werd iedereen weer netjes afgeleverd en was een heerlijke dag ten einde. Piet, Irma, Mieke, Toon, Truus, Harry, we kunnen terugkijken op een fantastische dag: de prachtige route, de leuke pauzeplekjes, de sfeer onder elkaar. Het was heerlijk! Hartelijk dank namens alle WOD-wandelaars die erbij waren!

-Myriam van den Berg-

VOORUITBLIK CLUBREIS - Kevelaer-Geldern (SP10)

Dit najaar nodigt Clubreizen ons uit om een wandeling te maken op het Maas-Niederrheinpad, een grensoverschrijdend streekpad in Noord- en Midden-Limburg en Duitsland. De route voert langs riviertjes, meertjes, broekbossen, watermolens, burchten, onbekende stadjes, indrukwekkende hoeven en kloosters, o.a. door het Nationaal Park Meinweg en door de beekdalen van Niers, Roer, Nette en Schwalm. Het pad bevat vier verbindingstrajecten.

Op **zaterdag 14 september** gaan we een traject wandelen van Kevelaer naar Geldern. Dat is ongeveer 21 km.

De wandeling begint in Kevelaer, een beroemd bedevaartsoord. Of de wonderen die daar op voorspraak van Maria plaatsvonden ook echt zijn gebeurd, moeten we maar voor waar aannemen. In ieder geval is zeker dat er jaarlijks zo'n 800.000 pelgrims naar hier trekken om er in ieder geval een leuke dag te beleven. De Gnadekapel is het middelpunt van alle devotie.

Vandaag geen heuvel zoals we er onlangs nog een paar troffen tijdens onze jubileumwandeling op de GR5. Nee, nu is de ondergrond min of meer gelijkvloers, al weet je dat nooit

zeker bij onze buitenlandse burens. We gaan zeker richting Winnekendonk dat 3 km verderop ligt. We hoeven hier niet bang te zijn om natte voeten te krijgen, want 't plaatsje ligt hoog en droog boven het riviertje de Niers. Een uurtje later komen we bij de Issumer Fleuth, een zijriviertje. Het is hier bebost gebied en misschien merken ook iets van de zogenaamde Landweer. Dat is een aarden wal uit de middeleeuwen. Stilaan naderen we Natuurreservaat Wörchem. Dit natuurgebied ontstond in het stroomgebied van de Rijn. Uit het veen dat hier in der loop der eeuwen ontstond is turf ontstaan, dat evenals in Nederland diende als brandstof voor de kachel. Typische slotjes zoals bij Helenaveen kun je hier ook verwachten. Voordat we uiteindelijk in Geldern aankomen passeren we Schloss Haag dat in de middeleeuwen een extra beveiliging bood door zijn ligging in het moerasgebied. Deze wandeling sluiten we af in Geldern de oorspronkelijke hoofdstad van het Hertogdom Gelre.

Over het vervolg op zaterdag 12 oktober informeren wij u een volgende keer.

-Ad van Asten-

(praktische informatie op pag. 5)

Wetenswaardigheidje:

Eeuwenlang werd de heide vooral begraasd door schapen. 's Nachts stonden ze op stal: de potstal. Daar werd de kostbare mest verzameld en naar de schrale akkers gebracht. Met de ontwikkeling van kunstmest eind 19e eeuw verloren de heidevelden hun economische waarde. Grote delen van de heide werden ontgonnen. Gelukkig werd, voordat alle heide verdwenen zou zijn, de waarde van de natuur ingezien. Het gebied werd een natuurreservaat. Nu dragen de schapen bij aan natuurlijk beheer: een kudde van 300 Kempische schapen begraast de heide en helpt vergrassing en verbossing voorkomen. De schaapskooi is gelegen op De Plaetse, een klein nagebouwd Kempisch heidedorp. De kooi is gewoon in gebruik en niet van binnen te bezichtigen.

De 35 km maakt een extra lus langs het riviertje de Sterkselse Aa in de richting van Sterksel. Zij komen in een mooi gebied dat eigendom is van het Brabants Landschap, dichtbij Huize Providentia. Uiteindelijk komen zij via de andere kant van de Strabrechtse Heide bij de schaapskooi en sluiten weer aan op de route van de 25 km. Het laatste stukje voert alle routes langs de Dommel, terug naar de Kievit. Een heel mooi stukje: populieren, riet, lissen, nog even extra genieten aan het einde van deze mooie en afwisselende wandeldag.

Zaterdag: Mierlo

De dag van de Strabrechtse Heide. Na vertrek vanuit De Kievit gaan we eerst de bossen in, richting het Wolfsven. Al spoedig komt de heide in zicht. Afhankelijk van de gekozen afstand genieten we korter of langer van dit mooie heidegebied. En juist in de tijd dat wij er zijn, begint de heide prachtig paars te kleuren.

Even wat meer over de Strabrechtse Heide: een natuurgebied van ca. 1500 ha in de gemeenten Heeze-Leende, So-

meren en Geldrop-Mierlo, grotendeels in beheer bij Staatsbosbeheer. In juli 2010 werd een deel van de Strabrechtse Heide getroffen door een natuurbrand die ongeveer 200 hectare bos en heide aantastte. Nu is te zien hoe het gebied zich herstelt.

De Strabrechtse Heide telt een groot aantal vennen. Op de droge plaatsen staan struikhei en jeneverbes, op de natte plaatsen dophei, pijpenstrootje, gagel en klokjesgentiaan. De vergrassing van de heide wordt tegengegaan door beweiding door een schaapskudde van de stichting het Kempens heideschaap, door maaien en door plaggen. De heide wordt omgeven door bossen.

Op enig moment verlaten we de heide. De 15 km keert terug naar De Kievit. De langere afstanden komen via een extra lus over het landgoed van Kasteel Geldrop, een totaal ander landschapstype dan de heide. Het landgoed is gelegen aan rivier de Kleine Dommel, tussen het groen en de eeuwenoude bomen. Op het landgoed bevinden zich het mooie kasteel uit 1350, de Engelse landschapstuin en de Kasteelhoeve.

Nog een klein stukje en dan zijn we weer terug bij de Kievit.

Zondag: Nuenen

Na het vertrek vanuit de Kievit gaan we richting het Eindhovens Kanaal. Alle afstanden volgen de Dommel. En we weten het: dat is genieten! Al snel volgt de splitsing van de 15 en 20 km. De 20 km-route maakt een extra lusje in de mooie groene omgeving van Nuenen en gaat dan naar de Collse watermolen. De overige afstanden gaan meteen naar de molen. Deze ligt in het prachtige natuurgebiedje De Zegge. Het pad dat ons door dit gebied leidt was vorig jaar een van de hoogtepunten van deze mooie wandeldag, reden om het zeker ook dit jaar weer in alle routes op te nemen.

Wetenswaardigheidje: Vincent van Gogh heeft de Collse watermolen in 1884 geschilderd. Na een restauratie is in 1999 het 2e waterrad van deze molen weer in gebruik genomen. Daarmee heeft de molen weer haar oorspronkelijke uiterlijk, zoals Vincent dit vastlegde, gekregen.

Vincent schreef in een brief aan zijn vriend Van Rappard dat hij na diens vertrek aan een watermolen heeft ge-

werkt. "t Is een dito geval als de twee andere watermolens die we samen bezochten, doch met twee rode daken en populieren er om heen".

Zo ongeveer op het plekje waar Vincent van Gogh de molen schilderde, staat nu onze wagenrust, een plekje om even op je in te laten werken.

Alle afstanden gaan verder via het Dierenrijk in de richting van landgoed Gulbergen. Met een hoogte van 75 meter boven NAP is dit het hoogste punt van Noord-Brabant. We maken hier een klimmetje. De kortere afstanden gaan via de bossen bij camping 't Wolfsven terug naar de Kievit.

De 25 en 35 km lopen via mooi bospaden en langs akkers naar de caférust in Nuenen. Direct na de rust splitsen de afstanden zich: de 25 km gaat door het park en een leuk stukje van Nuenen naar de Stiphoutse bossen. Hier sluiten zij aan op de route van de 15 en 20 km. De 35 km gaat na de caférust via het park en de verderop gelegen visvijvers naar een bijzonder mooi stukje natuur dat eigendom is van het Brabants Landschap. Zij komen bijna in Lieshout en vervolgen hierna de route naar de Stiphoutse bossen. Hier sluiten zij aan bij de andere routes. Het is nog even genieten van het mooie bosgebied. Via camping 't Wolfsven lopen alle routes uiteindelijk terug naar de Kievit.

Drie fantastische wandeldagen zitten erop!

-Myriam van den Berg-

Ervaring van twee van de ongeveer 50 vrijwilligers

9e Avondwandel4daagse Sint-Oedenrode

Na eerst woensdag 29 mei te zijn geïnformeerd en voorzien van de nodige instructies gaan we dinsdagavond 4 juni voor het echte werk. Ik ben die avond ingedeeld bij de verkoop van de diverse deelnamekaarten. Reeds om kwart over 5 komen de eerste deelnemers binnendruppelen. Om half 6 gaat de kaartverkoop van start, eerst nog rustig aan maar rond de klok van zessen is het spitsuur op de afdeling verkoop. We proberen met vier man sterk een ieder zo snel mogelijk te helpen, een ieder wil naar buiten om te wandelen en te genieten van het mooie weer. Het weer zal ons deze editie van de wandelvierdaagse goed gezind zijn: vier prachtige zomerse dagen zijn het geworden. Om 7 uur sluit het startbureau en valt er een stilte, waarna alle vier de verkopers een diepe zucht slaken. Een ieder heeft naar schatting in anderhalf uur ongeveer 150 keer hetzelfde verhaalje aan de deelnemers verteld. Kas opmaken en klaar denk ik, echter ik word hierna ingeschakeld voor het afstempelen van de deelnemerskaarten bij terugkomst.

Wat mij het meeste opvalt zijn de positieve reacties van de deelnemers betreffende de prachtige routes, mooi toch. Mijn vrouw Liny is deze dinsdagavond vrij en loopt daarom de 15 kilometer mee.

Woensdagavond ben ik ingedeeld als verkeersregelaar op de kruising Lieshoutseweg/Eimbert, samen met Marga. Geweldige leuke reacties van de deelnemers voor de service die verleend wordt bij het oversteken, veel ouders waarderen het dat de kinderen veilig worden overgezet.

Deze avond vroeg klaar, dus gezellig buurten op het terras bij de Beckart. Liny heeft vanavond een dubbele taak, eerst het startbureau bij de kaartverkoop, niet meer zo druk als de eerste avond, maar nog genoeg werk te ver-

zetten. Hierna verzorgingspost 3 bezetten samen met Els. Hier worden de deelnemers voorzien van lekkernij, koffie, thee of frisdrank. Veel leuke reacties voor de goede verzorging die de lopers onderweg ervaren.

Donderdagavond is Liny vrijgesteld, ik weer ingeschakeld als verkeersregelaar, nu samen met Toon. Onze post is direct bij de start, de oversteek van café D'n Toel/Karthuizerweg, waar later de deelnemers in tegenovergestelde richting ook terug zullen komen. Hier is het niet alleen de wandelaars veilig overzetten; hier moet daadwerkelijk verkeer geregeld worden door de smalle wegdoorgang. We hebben over de situatie ter plekke een suggestie naar de organisatie doorgespeeld.

Vrijdagavond: Liny zit op het startbureau voor de verkoop van de laatste dagkaarten. Hierna naar verzorgingspost 3 Sterrenbos, samen met Gerda, om hier de 15 km lopers te voorzien van koek en zopie. De deelnemers zijn zeer uitgelaten, prachtige route, mooi weer en de laatste kilometers. Tevens zijn we op de post nog benaderd voor een interview van de Meierij. Ik ben deze avond weer ingezet als verkeersregelaar, nu samen met Thea, op de kruising Ollandseweg/Korenlaan. Ook hier weer fijne reacties van de mensen, maar wat we heel verwonderlijk vinden is het feit dat omwonenden ons komen voorzien van koffie en frisdrank, super. Na deze taak heb ik nog een poosje op de afstempel-post op de markt gestaan.

Resumerend: prachtige dagen, mooi werk en veel voldoening,

te meer als je pakweg 1100 stralende gezichten gedurende alle dagen hebt gezien. Door dit alles zeker de 10e editie weer inzetbaar.

-Frans en Liny Clijsen-

LPS: CLUBKAMPIOENSCHAP, AGENDA'S EN NIEUWS

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 21 JUNI 2013

1		Gerrit Arfman	7525	18	M	40		Co Tops	1510	4	M
2	1	Hanny Klumpkens	7240	17	V	41	8	Nicole Nacken	1440	4	V
3	2	Sandra de Graaff	6190	17	V	42	9	Riet Emans	1320	3	V
4	3	Marleen Ramakers	5490	15	V	43		Jan Kampman	1210	3	M
5	4	Anita Pepers	5480	14	V	45		Servee Derks	1160	2	M
6		Koos van der Maden	5475	15	M	46		Ton de Jong	1080	3	M
7		Jan Dinnissen	5315	13	M	47		Ron Budy	995	2	M
8		Mart Douven	5050	14	M	48		Jelte van der Zee	970	3	M
9		Hans Pranger	4915	11	M	49		Bert Bosmans	885	2	M
10		Dario Legito	4595	11	M	50		Rudolf van Rooij	860	2	M
11		Ton Seetsen	4390	11	M			Jack Hendriks	860	2	M
12		Mike Bertrand	4215	12	M	52		Cor v/d Heijden	815	2	M
13		Rick Liesting	4020	9	M	53		Adri vd Graaff	720	2	M
14		Hans van Heeswijk	3715	9	M			Richard Klein Bennink	720	2	M
15		Wim van Gemert	3410	8	M	55		Sjef Koolen	710	2	M
16		Hugo Prinsen	3145	7	M			Hans van Grol	710	2	M
17		Ernst Westerhoff	3100	6	M		10	Jeanne v Roosmalen	710	2	V
18		Martien v Achterberg	3075	7	M		10	Iris van Limburg	710	2	V
19		Jack Bertrums	3015	6	M			Henny Hendriks	710	2	M
20		Rob van Stuivenberg	2990	8	M			Jan Swinkels	710	2	M
21		Nico v Hassel	2960	8	M	61		Henk Vink	610	2	M
22		Dirk Donders	2905	9	M	62		Bart Lutke Schipholt	585	1	M
23		Pieter Boots	2900	8	M	63	12	Sjan v Roosmalen	455	1	V
24		Frank Marchand	2840	7	M	64		Wim vd Wittenboer	360	1	M
25		Roel van der Wijst	2800	8	M			Jan van Boerdonk	360	1	M
26		Wilko van Nieuwenhuyzen	2555	6	M			Ted Liebrechts	360	1	M
27		Ferdinand v Keeken	2300	7	M			Gerrit Legierse	360	1	M
28		Wim van Cappelle	2110	4	M			Peter vd Ven	360	1	M
29		David Vos	2065	6	M			Paul Rohner	360	1	M
30		Rini Welten	1890	5	M			Erik Dikken	360	1	M
31		Peter van den Brink	1830	4	M		13	Isis la Croix	360	1	V
	5	Rinda Scheltens	1830	5	V			Kees Relou	360	1	M
33		Bert Adams	1790	4	M	73		Paul Canters	350	1	M
34		Frits Mennen	1755	4	M		14	Anja van Kempen	350	1	V
35		Rik Weverbergh	1720	4	M			Theo Martens	350	1	M
36		Rino Hamelink	1710	4	M		14	Annemiek Karels	350	1	V
37	6	Ineke Peijnenburg	1690	5	V		14	Ans van den Broek	350	1	V
38	7	Connie Raijmakers	1545	3	V	78		Fred Fisser	250	1	M
39		Gerard Meeuws	1530	4	M	79		Ben Duin	150	1	M
40		Rob Keetlaer	1530	4	M	80		Klaas Bakker	105	1	M

Deelname aan tocht s.v.p. binnen 2 dagen melden bij: Ad van Asten, tel 0499-473767 of e-mail: a.asten1@chello.nl

Attentie:

Kennedymars Bergeijk en Nacht van Bocholtz afgelast.
Aan Posbankloop is 110 km toegevoegd.

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

datum	plaats	organisatie	start	afstand	punten	bonus	
6-7 juli	Someren	JOEK	22.00	80 km	360	schema	13 uur
26-27 juli	Santpoort	nacht	20.00	110-100-60 km	500-250		
2-3 aug	Geldrop	OLAT	20-23	110-80 km	500-360	250	
17-18 aug	Melderslo	KMM	22.10	80 km	360		
24-aug	Leerdam	Palmentocht	5.30	60 km	250		
30-31 aug	Ooltgensplaat	Omloop	19-23	110-80 km	500-360		
30-31 aug	Walterswald	KMF	22.00	80 km	360		
7-8 sept	Amsterdam-	HvB	15-22	125-80 km	560-360		
7-8 sept	Vijfhuizen	SKV	22.00	80 km	360		
13-14 sept	Zeewolde	ZtotZ	19.00	110 km	500		
14-sep	den Hoorn	Rondje Texel	6.30	60 km	250		
14-15 sept	Waalwijk	80 vd Langstraat	20.00	80 km	360	schema	13 uur

KEMPENLANDTOCHT

De 15^e OLAT Kempenlandtocht staat op het punt van beginnen. Er is keuze tussen 110 of 80 km en die vallen weer uiteen in een nachttocht van resp. 75 en 55 km, gevolgd door een dagtocht over 35 of 25 km. Het dagtraject is onderdeel van de Kempische Wandeldagen en gaat voornamelijk over onverharde paden.

Tot een half uur voor de start kunnen de deelnemers nog inschrijven. Zo'n late inschrijving is wel iets duurder, maar jaarlijks blijkt dat veel wandelaars dat er voor over hebben.

Om precies 20:00 uur wordt het startschot gegeven voor de 110 km; de Kennedymarsafstand vertrekt om 23:00 uur. Hun routes vallen gedeeltelijk samen, maar alleen de langste afstand voert over de Grootte Heide en door het Leenderbos met de Malpievennen als hoogtepunt. Op de 80 km blijft echter ook genoeg natuurschoon over om van te genieten, het is immers toch donker tot het ochtendglorien aanbreekt. Beide afstanden puilen uit van de mooie plekjes.

NACHTTRAJECT

Nadat Geldrop wordt verlaten via het stationskwartier onder de snelweg door en dan via fietspaden richting Leende. Bij de Huisvenweg is de eerste wagenrust. Het Leenderbos speelt verder als decor op weg naar Heeze. Bij de Valkenswaardseweg in Leende is wederom een wagenrust. Bij deze post passeren later op de avond ook de Kennedymarslopers. Het parkoers voor de langste afstand gaat verder richting café Zomerhof onder Borkel en Schaft, waar de eerste grote rust is. De wandelaars kunnen hier ook over hun bagage beschikken. Dan gaan de wandelaars over de Grensweg en de Bruggerdijk en vervolgens door de Malpie naar het parkeerterrein bij de Venbergse watermolen in Valkenswaard. Hier ontmoeten zij bij de wagenrust de Kennedymarslopers die via De Schaapsloop, De Vest en Zeelberg binnendoor zijn gekomen. Vanaf nu loopt het traject voor beide afstanden samen.

De Luikerweg wordt overgestoken en via het snowcenter en de St. Valentiuskapel bereiken de wandelaars de rotonde

aan het Eijkereind in Bergeijk. Via het centrum komen ze bij het plantsoen aan de Riethovensedijk waar de soeppost wacht.

Daarna gaan de wandelaars naar Riethoven, waar De Sleutel aan de Dorpsstraat is geopend tot ongeveer 05.00 uur in de morgen om de wandelaars een moment rust te gunnen. Het is inmiddels gaan schemeren als de wandelaars via Keersop, Broekhoven, Volmolen en Timmereind naar Waalre trekken. Op de vijfsprong aan de Gildebosweg is dan weer een verzorgingspost gepland.

Door Waalre gaat de stoet daarna naar Aalst en tenslotte via De Hut van Mie Pils naar het viaduct. Hier is de laatste wagenrustpost. Bij het Floraplein steken de wandelaars de weg over en gaan dan via Riel terug naar de startlocatie in Geldrop. Daar krijgen de wandelaars een pastamaaltijd aangeboden.

DAGTRAJECT

De 110 km wandelaars hebben er nu ongeveer 75 km op zitten, voor de Kennedymars is dat 55 km. De bagage is hier eveneens beschikbaar voor de wandelaars en die wordt later door de organisatie overgebracht naar sporthal De Kievit.

De langste afstand mag nog tot 10.30 uur starten op de 35 km van het parkoers van de Kempische Wandeldagen, dat vandaag richting Mierlo gaat. Voor de verzorgingsposten van de KWD krijgen de wandelaars consumptiebonnen aangeboden door de organisatie. Deze bonnen zijn uitsluitend geldig bij de wagenrustposten. De Kennedymarswandelaars lopen het 25 km parkoers van de KWD.

De wandelaars van de Kempenlandtocht dienen zich bij de verzorgingsposten te melden bij de controle van de KLT en vermelden daar hun startnummer. Na terugkomst in Sporthal De Kievit melden de deelnemers zich af en ontvangen zij hun diploma op naam met vermelding van de afgelegde afstand. De boekjes en kaarten worden hier eveneens afgestempeld.

Internationaal Wandelevenement 2013 Weert

In ons vorige clubblad meldden we reeds dat we zeer optimistisch waren over de te verwachte opkomst bij ons IWE in Weert. Dit optimisme was niet onterecht en uiteindelijk verschenen er in Weert 97 deelnemers aan de start. Verdeeld over de 4 disciplines zag het beeld er als volgt uit.

24 uur/100 EM

Aan de start verschenen 37 personen waaronder 6 dames; 7 deelnemers deden mee in de wedstrijdklasse. Uiteindelijk hebben zich 32 deelnemers voor de 24 uur geklasseerd en die hebben een plaats gekregen in de eindrangschikking.

Winnaar van het 24-uurs evenement werd Antoine Hunting, met 162,880 km achter zijn naam, in een tijd van 23 uur 21 minuten en 40 seconden. Zijn gemiddelde snelheid bedroeg 6,972 km/u. Opvallend was wel dat niemand buiten Antoine meestreed voor de extra kilometers boven de 100 EM en daarmee de winst bij voorbaat aan hem lieten. Antoine Hunting is lid van RWV en hij haalde met dit resultaat ook de fel begeerde titel CC 397 binnen.

Daniel Lhoest, uit België eindigde als tweede met 160,934 km in de tijd van 20 uur 10 minuten en 27 seconden. Gemiddeld 7,977 km/u. Daniel won met dit resultaat de 100 EM en werd daarmee CC 391.

Als derde op het 24-uurs evenement eindigde Frank van der Gulik van de LAT. Frank deed 20 uur 22 minuten en 7 seconden over 100 EM. Zijn gemiddelde was 7,901 km/u.

Vier en vijf werden respectievelijk Ed Voogt (RWV) 20:36:58 en Jimmy Millard (WS'78) 21:33:26 die daarmee CC 392 werd. De Belg Luc Verreu werd vervolgens de trotse drager van CC 393 voor het leven, met een mooie score van 22:12:30 op de 100 EM.

De eerste dame die zich op de 24 uur plaatste was Hilde Krols uit België met een tijd van 22 uur 27 minuten en 30 seconden. Zij werd daarmee CC 394.

Nieuweling in al dit geweld was Jack Bertrums uit Den Bosch en kersvers OLAT-lid. Jack werd CC 395 in 22 uur 29 minuten 19 seconden. Vervolgens werd Wilma Driessen (WS'78) de tweede dame in de eindafrekening. Zij liep de 100 EM in 22 uur 30 minuten en 44 seconden. Gerrit van Harten was de volgende die zich gelukkig kan prijzen met de titel CC396; 11de in de rangschikking werd Willy Vermeulen (RWV). Hij scoorde 23:34:09 op de 100 EM.

Ik zal ze maar in dezelfde regel noemen: Appie Bos en Bertus van Ginkel, respectievelijk van de LAT en RWV. Zij werden de helden van dit weekend in Weert. Beiden werden voor hun inzet beloond met een Continental Centurion titel: CC 398 en CC 399. Bovendien scoorden beiden een eindtijd op de 100 EM van 23:47:12 en kwamen dolgelukkig over de finish.

Ook gelukkig waren de beide dames Marry Heuvelman (RWV) en Hanny Klumpkens (OLAT) die na 23:51:26 139,656 km lieten noteren. Verder lieten onze klassementslopers Hans Pranger (135,754 km), Gerrit Arfman (133.351 km), Sandra de Graaff (123,164 km) en Mike Bertrand (116,869 km) eveneens een mooie klassering vastleggen.

De overige deelnemers in de eindrangschikking waren tevreden met een stempel in het long distance paspoort, in dit geval goed voor 110,574 km. Voor OLAT waren daarbij: Wim van Cappelle, Ernst Westerhoff, Dirk Donders, Rick Liesting en Peter van den Brink. Allen van harte gefeliciteerd.

100 KM

Voor de 100 km stonden om 18.00 uur 10 deelnemers aan de start. Dat is opmerkelijk veel. De meeste belangstelling voor dit onderdeel kwam uit België.

Kriz Hazenbosch van CAWB ondervond nog enige tegenstand van Wil Boudewijns, maar hij kon uiteindelijk onbedreigd naar de finish sprinten. Hij legde de 100 km af in 12 uur 23 minuten 11 seconden. Zijn gemiddelde bedroeg 8,073 km/u. Zijn opponent Wil Boudewijns had iets meer dan 7 minuten nodig om over de streep te komen. Beide sporters leverden hiermee een mooie prestatie. Plaats 3 was weggelegd voor Caroline Mestdagh van GAC. Zij finishte in 13 uur 27 minuten en 29 seconden, gemiddeld 7,430 km/u.

Bert Jacobs uit Veldhoven, nog maar een paar dagen lid van OLAT, vierde zijn entree in de club met een mooie 100 km-tijd van 14:02:02. Wij zijn onder de indruk!

Nicole Lamquin en Martine Vanbreuse, beiden uit België, waren de laatste twee gelukkigen op deze afstand die de finish bereikten. Zij deden dat in 16:53:19.

50 EM

Voor de officiële Kennedymarsafstand van 80,467 km bleek wederom grote belangstelling. Wij kregen om 20.00 uur 41 deelnemers aan de start. Evenals bij het Continental Centurion gebeuren is dit het enige evenement in Nederland waar jaarlijks kan worden gestreden om de Kennedy Vriend titel.

Tien deelnemers mochten zich na afloop nieuwe KV noemen, waaronder 3 OLAT-leden.

Rein Pistorius van RWV kwam als eerste en onbedreigd over de finish. Zijn tijd was 9 uur 57 minuten en 32 seconden. Dat ging dus met een gemiddelde van 8,08 km/u. Rein heeft zowat alle wandeltitels op zijn naam staan en vanaf nu mag hij zich dus KV399 noemen.

Een goeie tweede werd Martien van Achterberg (OLAT) met 10:30:40 en een gemiddelde van 7,655 km/u.

Arie Klootwijk van WS'78 werd 3de in een tijd van 10:52:55, hij draagt voortaan KV400. De volgende twee heren waren al KV en bij hen ging het dus puur om de sport. Wilko van Nieuwenhuyzen scoorde 11:07:27 en Harrie Wijtesema van de Veldlopers liet 11:14:45 noteren.

Connie Raijmakers van OLAT behaalde haar KV 401 met de mooie tijd van 11:15:44. Thijs Timmermans werd KV 402. Hij werd op korte afstand gevolgd door Hans van Heeswijk van OLAT die KV 403 werd. Wil van de Langenberg KV 404, Mark Cringle KV 405 en Jan Hendrik Donkervoort KV 406 waren de volgenden die de speld verdienden. Tot slot waren Frank Marchand van OLAT met titel KV407 en Hanny Michels (GKD) KV 408 de laatste twee gelukkigen die voor 2013 in het register van het Kennedyvrienden Genootschap konden worden bijgeschreven.

Koos van der Maden, Marleen Ramakers, David Vos, Nico van Hassel, Gerard Meeuws, Pieter Boots, Rini Welten en Rob Keetlaer waren eveneens onder de gelukkigen die de finish haalden.

Ook hier aan iedereen de hartelijke gelukwensen.

50 KM

De 50 km vormt een bescheiden onderdeel van het evenement. Bij de middagstart hadden we 7 deelnemers, 's nachts

2 dames en 1 heer om de beste beentjes voor te zetten.

Ronald Cuijlits heeft niet op zijn prijs gewacht, voor hem was deze afstand een peulenschil waarvoor hij slechts 6 uur en 7 seconden nodig had. Patrick Demaerschalk (CABW) liep als wedstrijdwandelaar en had 6 uur 9 minuten en 2 seconden nodig om de finish te bereiken. Ilonka van Bommel (RWV) en Viktor Mennen (Unitas) besloten van het mooie weer te genieten, zij kuierden in 7 uur 3 minuten en 17 seconden naar de finishstreep.

Fred Fisser van OLAT oefende voor zijn Kennedymars tijdens de KLT; hij gebruikte ruim zijn tijd, waarvoor toch altijd nog 250 punten werden bijgeschreven in het clubklassement.

Hun vrienden in het nachtelijk duister hadden aanzienlijk meer tijd nodig om te finishen, zij genoten wel ruim van het ochtendgloren.

Overzicht einduitslagen

Het publiceren van de einduitslagen in ons clubblad zou onverantwoord veel ruimte innemen. Daarom verwijzen wij hiervoor naar onze website www.olat.nl.

Conclusie

Een goed geslaagd evenement.

Dank aan vrijwilligers op de verzorgingsposten, de service van Alice, en zij die zorgden dat alles zijn gewenste verloop kon krijgen.

De prijsuitreiking door onze voorzitter Joop Wesseling, tot slot, was een leuk gebeuren, waarbij dank kon worden gezegd aan de deelnemers. Want zonder hen is er geen competitie.

*-namens het organisatieteam,
een vrijwilliger-*

Op schema naar eeuwige roem

26e internationale Wandelevenement OLAT te Weert

In het weekend van 18 op 19 mei 2013 organiseerde OLAT een wandelevenement waar je op diverse afstanden mee kon wandelen, dit jaar het enige evenement waarbij men de titel Kennedyvriend of Continental Centurion kon behalen.

Ik heb goede herinneringen aan Weert. In 2011 behaalde ik daar de titel Kennedyvriend en kreeg het nummer 374. Vorig jaar in Schiedam bij mijn club (RWV) de 24 uur gewandeld en 147 kilometer afgelegd. Het weer was toen de voornaamste tegenstander, veel te warm. Voor dit jaar was de planning wederom 24 uur wandelen. Doelstelling 144 kilometer, met stiekem de gedachte, als alles mee zit, heel misschien Continental Centurion. In de aanloop naar het weekend veel op weer.nl gekeken. Verwachting: temperatuur technisch prima, echter er zou veel regen vallen. Naarmate het uur U naderde, werd de regenkans steeds minder en bleef de temperatuur binnen de voor mij aantrekkelijke marges.

Twee schema's gemaakt: een voor 144 kilometer en een schema voor de 100 mijl. De gemiddelde snelheid liep van een startrondje met 7,2 km via 7,0 km de eerste 50 kilometer naar 6,9 km voor de volgende 50 kilometer naar 6,8 km voor het restant. De rust bedroeg 6 keer een riantje 4 minuten.

Op zaterdag ruim op tijd richting Weert. De avond ervoor op tijd naar bed en goed geslapen. Voeten maar van een tape voorzien. De snelheid zou veel hoger liggen dan wat de voeten normaal te verduren kregen. Op blaren zat ik niet te wachten. Eerst in Rotterdam Sandra opgehaald en toen door naar Weert. De reis verliep voorspoedig en we waren ruim op tijd aan de start. Er was al een flink aantal wandelliefhebbers aanwezig. De tijd benut om een flinke portie boterhammen naar binnen te werken. Tijdens de wandeling zou ik toch niet veel naar binnen kunnen krijgen. Als toetje een energiereep en een kop thee en ik was er klaar voor. Startnummer 115 kreeg ik op een reflectievestje gespeld. Vervolgens werd ons gevraagd naar buiten te gaan.

GPS opgestart en geluisterd naar de toespraak van Joop Wesselink. Hij memoreerde dat OLAT tegenwoordig meer een recreatieclub was, maar dat de wortels toch bij het snelwandelen lagen. Daarna volgde een uitleg van de wedstrijdleader, Pierre Emans. Eerst wandelen naar een pion, daar omheen, terug naar een pion bij de tijdregistratie, weer naar de pion, dan 1 kleine ronde en vervolgens 25 grote rondes. Een fietser zou ons voorgaan. Prima,

dat laatste heb ik dus gedaan, fietser volgen. Om 11:59 uur (mijn GPS) klonk het startschot. Ik had me samen met Sandra wat achteraan opgesteld. Liepen we de snelle personen niet in de weg. Er werd snel gestart door de mensen die gingen voor de overwinning.

In het eerste rondje zagen we nog wel wat mensen in de buurt, maar al gauw hingen we achteraan. Geen probleem, dat is mijn gebruikelijke locatie. Na een klein stukje wandelen sloot Cor Brassier zich bij ons aan. Gezellig kletsend over de tochten die we gelopen hadden en wat we nog gingen doen, gleden de kilometers onder de voeten door. Even later haalde Gert Jan V. ons in. Door het wegvallen van de Kennedymars van Moergestel kwam hij 24 uur wandelen. Bij de Kennedyafstand leverde dat later een flink aantal extra deelnemers op. De snelheid was goed. We liepen iets voor Appie en Jannie, die ons trouw op een kleine 100 meter volgden. Wij volgden op onze beurt Hannie en Mary, hoewel het afstandsverschil met hen steeds groter werd. Bij de 28 km wilde Sandra naar het toilet. We hadden op dat moment 1 minuut over op het schema. Wel was hier pauze nummer 1 van 4 minuten gepland. Ik ben samen met Cor en Gert Jan door gelopen. De voorsprong op het schema werd door het niet benutten van de pauze weer 5 minuten. Gaandeweg kregen Cor en Gert Jan meer moeite om het tempo te volgen. Voor ons kregen we Ernst Westershoff en Con Bollman in het vizier. Na een sanitaire stop van Ernst met hem richting Con gewandeld. Ernst was be-

zig aan zijn 149e Long Distance tocht. De planning was om in Geldrop zijn 150e en tevens laatste Long Distance tocht te lopen. Ernst wandelde de 110 km. In de middag wilde hij met zijn vrouw nog naar de camping. Dan hadden ze alle twee wat aan hun weekend. Ernst vertraagde later iets en ik liep bij hem weg. Even later kwam Appie mij achterop lopen. Jannie had besloten over te schakelen naar de 110 km. Ik liet hem gaan, het tempo van Appie lag mij te hoog. De volgende ronden liep ik alleen. Wel werd ik intussen regelmatig ingehaald door snelle mannen zoals Frank van der Gullik en Ed Voogt. Ik raakte daarvan niet in paniek. Bij iedere doorkomst zat ik twee (of een) minuten onder mijn schema. Op 53 kilometer weer een pauze overgeslagen en weer iets meer ruimte ten opzichte van mijn schema. Intussen zag ik diverse kennissen aankomen voor de Kennedyafstand: Monique en Adriaan, de familie de Roo enz.

Je kon merken dat er vers bloed op het parkoers kwam. Regelmatig, wat heet, heel regelmatig werd ik voorbij gevlogen door mensen die de Kennedyafstand liepen. Iets later liep iemand mij achterop die net iets harder liep dan ik op dat moment. Gevraagd of het een bezwaar was als ik een stukje met hem meeliep. Zolang ik dat maar op mijn eigen voeten deed was dat geen probleem. De man bleek Hennie Michels te heten. Hij liep zijn 25e Kennedymars en had bedacht dat het wel leuk zou zijn om dan ook Kennedyvriend te worden. Hij liep de Kennedymarsen meestal tussen de 12 en 13 uur. Hij had regelmatig dezelfde Kennedy-

marsen gelopen als ik, maar ja, hij liep vooraan en ik achteraan. Toen ik mijn naam vertelde was een raadsel opgelost. Hij had op de lijst van Kennedyvrienden mijn naam gezien, maar kende een heel ander persoon met dezelfde naam. Hij kon zich niet voorstellen dat deze man Kennedyvriend was.

We liepen verder en ik kwam wederom met 1 minuut speling op mijn volgende pauzemoment aan. Op 79 km was de tijd 11:28 uur; met nog een kilometer te gaan zat ik op het schema van Kennedyvriend in 2011. Bij de volgende tussenpost, op intussen 82 km, voelde ik me niet goed. Besloten een stoelrust in te lassen van ongeveer 5 minuten. Helaas moest ik daardoor Hennie laten gaan, want het liep wel lekker. Na 2 cola en wat zoute drop werd ik door de verzorgers weer uit mijn stoel getakeld. Opstaan lukte mij niet meer. Verzorgers, nog bedankt!

Het was intussen donker geworden. Het donkere stuk van het parkoers werd verlicht met led-slingers en led-hanglampjes. Had je in het donker een mikpunt om op te lopen. Hier haalde ik Gert Jan in. Het leek wel of hij aan het slaapwandelen was. Hij had besloten 110 km te lopen en deelde mij mede dat ik nu 6,3 km op hem voor liep.

Een stukje verder haalde ik Hans Pranger bij. Samen liepen we verder. Hans was een tijdje aan de kant geweest. Hij had last van zijn maag. Hij verbaasde zich erover dat ik alleen maar in een overhemd met korte mouwen liep. Hij had een jas en handschoenen nodig. Ik liet hem voelen dat mijn handen warm genoeg waren. De zijne daarentegen waren net ijspegels. Met Hans liep ik even later Hennie weer achterop. Toen Hans de 110 km in de pocket had, met Hennie verder gelopen.

Een stukje later liepen we Appie achterop die zich bij ons aansloot. Hennie zat goed op schema en wij waren intussen bij het punt aangeland dat als we de klok onder het heel hielden, we CC zouden worden. Er moesten nog wel 5 rondjes gelopen worden. Een kleinig-

heid. Op het laatste stuk versnelde Hennie iets en hij werd met een marge van 10 minuten Kennedyvriend. Hennie, gefeliciteerd!!

Appie en ik draaiden onze rondjes. Wel werd het steeds moeilijker om de snelheid te handhaven. Ook voorzag ik problemen bij de laatste ronde. Om 10:50 uur moesten we overschakelen op kleine rondes. Zoals we op dat moment liepen zouden we net na dat tijdstip over de lijn komen. Aan Paul Koks gevraagd of het mogelijk was dat, als we voor 11:00 uur door zouden komen, we dan toch nog een grote ronde mochten lopen. De jury had daar al, gezien onze tijden, over nagedacht en dat was goed.

Bij de tussenpost kwam het bericht dat Sandra de volgende ronde voor ons zou hazen. Ik moest haar niet vergeten. Bij de tijdsregistratie stond ze al klaar en ging er als een haas vandoor. Haar iets getemperd, maar we liepen wel een rondje van iets meer dan 54 minuten. De marge was nu zo groot dat we ruim voor 10:50 uur aan de laatste ronde zouden beginnen. Sandra een rondje de rust in gestuurd, zij zou de laatste ronde weer voor lopen.

Appie en ik vervolgden iets rustiger onze weg. De fut was er bij beiden wel een beetje uit. Voor het gevoel was het parkoers ook langer dan 6.295 kilometer. Maar het gevoel heeft het regelmatig mis. Mijn GPS vond het ook langer, maar het apparaat heeft ook een afwijking. Niet zeuren, gewoon doorlopen. Wel besloten dat dit eens, maar nooit weer zou zijn. Na een rondje van 6 km, na 22:47 uur wandelen, aan de laatste ronde begonnen.

Ik vroeg aan Sandra, als ik een extra rondje loop, word ik dan nummer 1? Nee, maar ik kwam wel erg hoog in de uitslaglijst. Lekker belangrijk. Eerst maar eens op tijd over de finish komen. Voor de laatste keer water en banaan (standaard voedsel) genuttigd en op naar de finishlijn. Het werd dankzij de zon alweer behoorlijk warm. Blij dat er een einde aan kwam. De energie was echt op! De kilometers leken ook steeds langer, maar de haas bleef door-

lopen en wij volgden. De laatste keer de bocht door en richting finishlijn. Jannie stond al met de camera in de aanslag klaar. Wel moesten we doorlopen, want de finishlijn moest worden gepasseerd. Ik had besloten dat ouderdom eerst mocht, dus Appie eindigde net voor mij. Met een tijd van 23:47:13 uur was de klus geklaard.

Na de finish was ik er helemaal klaar mee. Gelukkig werd ik door Frans de Roo opgevangen en daarna op een veldbed geparkeerd. De spieren in de bovenbenen stond zo strak dat ik niet meer met goed fatsoen kon zitten. Alice zou mij wel even masseren, maar dat kon pas na de prijsuitreiking.

De uitslag moet u maar elders in het blad lezen. Ik weet alleen nog dat er door een aantal personen vreselijk hard gelopen is, dat Joop keurig de bekertjes heeft uitgereikt, dat er 10 personen Kennedyvriend zijn geworden, dat er 13 mensen aan de eis van Continental Centurion hebben voldaan, dat er 9 voor het eerst aan de eis hebben voldaan, dat ik de laatste was en nummer 399 van mij is.

Na de prijsuitreiking is Alice een hele lange tijd bezig geweest weer wat beweging te krijgen in de spieren van de bovenbenen. Heeft ze prima gedaan. In de auto er weinig last van gehad.

Ik bedank OLAT voor het organiseren van de tocht, de vrijwilligers voor de verzorging, speciaal Alice voor de prima massage! Alle medewandelaars voor het gezelschap. Wie weet tot in 2014 in Schiedam of 2015 weer in Weert.

*-Bertus van Ginkel-
Continental Centurion 399*

Internationaal Wandelweekend, 18 op 19 mei 2013

Eigenlijk is het de bedoeling om naar Moergestel te gaan. Gezien de geringe deelname verwachten we dat die elk jaar voor het laatst georganiseerd kan worden. Ik ben daar helaas een jaar te laat mee..... want twee weken voor aanvang krijgen we het bericht dat hij dit jaar al niet meer door gaat. We gaan dus als tweede keus maar naar Weert; rondjes lopen vind ik toch altijd minder leuk dan een grote tocht. In de dagen voorafgaande aan het evenement hebben Chris en ik bedacht dat het wellicht leuk zou zijn als we dan gelijk maar Kennedyvriend zullen worden. We maken dus een schema waarbij zelfs Mike meewerkt door het mailen van een uitgebreid schema. En we hebben Adriaan gebombardeerd tot haas, zodat hij ons de eerste drie rondjes door kan loodsen. De onderhandelingen hebben opgeleverd dat hij daarvoor een broodje warme hap en een biertje zal krijgen..... als wij het tenminste gaan halen. Dus met het schema op zak, en met mijn eigen berekeningen, togen we in de loop van de zaterdag richting Weert.

We rijden met de auto een stukje over het parkoers tegen de reeds wandelende deelnemers in en parkeren langs het parkoers. De 24 uur, 100 EM en 100 km zijn namelijk reeds begonnen en Ilonka is al klaar met haar 50 km wedstrijd.

Tegen achten staan we buiten en krijgen de nodige instructies. De grote rondes zijn 6.295 meter lang en om precies aan de 50 EM te komen moeten we eerst een stukje heen-en-weer, achter Hans aan die voorop zal fietsen, en twee kleine rondes lopen. Daarna gaan we verder met 12 grote rondes (en dan schijnt het dat we 4 meter cadeau krijgen.....). Terwijl Adriaan en ik steeds blijven kijken wanneer Hans van der Knaap nu eens op zijn fiets zal stappen, het loopt nu toch echt tegen achten, lopen we naar de startstreep. Dan staat er ineens toch een fiets voorop met kennelijk een andere Hans er op.

Tijdens het heen en weer lopen is het een vreemde gewaarwording om alle andere kilometerlopers tegen te komen die voor of achter je lopen. Chris haakt bij me aan en we zetten er gelijk een lekker tempo in. Ik denk dat het helemaal geen kwaad kan om maar op het schema van 7,3 km per uur te beginnen. Maar al in de eerste kleine ronde moet Chris bij mij afhaken terwijl haas Adriaan een stukje voor me uitloopt. Maar na de twee kleine rondes blijkt ik

precies op het 11 uur schema te zitten. Daarbij snijden we wel af door het gras, want anders blijven onze broeken schoon en dat zijn we tijdens wandelingen helemaal niet gewend. Ik loop een stukje met Koos op en we zien een eekhoorn over de weg heen schieten. Hij maakt me ook opmerkzaam op de cijfers 1 t/m 6 die langs het parkoers staan om de afstanden aan te geven. Ik had ze nog niet eens gezien. Wel de teksten op de weg die Hilde aanmoedigen. Kennelijk heeft ze haar hele fanclub mee genomen.

Over de route zal ik weinig vertellen. Deze is mooi met veel groen en verharde wegen. Er is goed gepijld maar na een paar rondjes kun je hem figuurlijk wel dromen. Letterlijk misschien ook wel! Langs de sluis, het bedrijventerrein langs het water en het groen in de richting van de post halverwege. Dan langs leuke huizen, weilanden met paarden, koeien en volop zaadbollen van de paardenbloem en uiteindelijk het stenen bruggetje over waarna de finish steeds weer opdoemt. En dan vergeet ik nog het monument voor ene Frans. Je zal maar zo heten (er is inderdaad een Frans aanwezig weet ik) en er minstens twaalf keer langs komen!

Grote ronde twee en drie gaan prima en we halen al diverse wandelaars van

de langere afstanden in. Die zijn na al die uren teruggelopen in tempo. Bertus bij voorbeeld, die ook al weet dat we het leuk zouden vinden om KV te worden. Ik zeg dat ik wel zal zien hoe lang het goed gaat en als het niet lukt dan lopen we hem gewoon lekker op ons 'dooi akkertje' uit voor de gezelligheid. Maar volgens Bertus is dat niet de juiste instelling. Ik moet er gewoon voor gaan! Na grote ronde vier ben ik al via het schema van 11:15 en 11:30 teruggezakt naar dat van 11:45. We besluiten dus om gewoon lekker een rust in te lassen. We vragen bij de tijdwaarneming of de klok even stil mag blijven staan, time out, maar dat doen ze daar helaas niet. Ik ga mijn gebruikelijke half uurtje slaap doen, wat deze keer wel heel luxe kan, want er staan een stuk of acht stretchers klaar bij de massage van Alice.

Als we weer een ronde gedaan hebben wordt er door de jury geïnformeerd of we gerust hebben. Inderdaad. Goed

opgemerkt. Anders hadden we wel heel lang over ronde vijf gedaan of waren we een keer niet genoteerd.

Adriaan heeft 'last' van een goede doorstroming, maar gelukkig zijn er bomen genoeg langs het parkoers te vinden. Dat heb je dan weer met op elke 3 km een rust waar we steeds iets te drinken nemen. En ook de fontein, die we ergens op de tweede helft achter een heg horen spetteren, werkt daar positief aan mee. In het licht van een lantaarnpaal zie ik een grote mug zweven. Plotseling wordt deze uit de lucht gehapt door een vleermuisje. Life op ongeveer een meter afstand!

We horen dat menig een stapje terug doet qua afstand. Waarom? Niemand kan het zeggen. Het is immers ideaal wandelweer. Een prima temperatuur en droog.

Er is geen gelegenheid om te zitten bij de posten. Maar ik ontdek dat bij de post achterin de route twee stoeltjes IN de verzorgingstent staan, dus als die onbemand zijn maak ik er dankbaar gebruik van. Als Adriaan in de tweede wil gaan zitten legt één van de verzorgers er eerst een theedoek op. "Anders wordt het stoeltje vies..." reageer ik. Maar nee, dat is omdat het stoeltje een beetje vies is..... alsof onze broeken nog schoon zijn! Onder tafel staat een fles cola. Dat hadden we niet mogen zien want die is 'aangelengd' en voor eigen gebruik van de verzorgers. Maar ja, nu gaan wij in de tent achter de cateringtafel zitten..... en zo onzin uitkramend maken wij er een gezellige tocht van.

Op sommige stukken van het parkoers is het erg donker. Veel bomen en geen lantaarnpalen. De organisatie heeft daarom op een aantal plaatsen lampjes neergezet en er liggen zelfs twee lichtslangen in het gras. Maar we kunnen nu ook goed de sterren zien want het is helder weer. Ook langs de drukste wegen staan lampjes, borden en pionnen om het voorbij razende verkeer te waarschuwen. Maar in de loop van de

nacht wordt het steeds rustiger.

We krijgen tussen neus en lippen door nog even te horen dat Anouk negende is geworden. Anouk?? Ja, het songfestival wordt vanavond gehouden.

De juryleden lopen/fietsen tegen de stroom in rondjes. Dus we vragen aan Paul of zijn rondjes ook mee tellen. Maar dat is niet het geval. Als we zeggen dat hij de verkeerde kant op loopt vertelt hij ons in vertrouwen "dat wij eigenlijk de verkeerde kant op lopen, maar dat we dat pas aan de finish te

horen krijgen". En dan zeggen wij in koor dat "...wij het volgende week nog een keer over moeten doen!"

Als het licht begint te worden, en dat is heel snel in tijd gebeurd, krijgen we toch een vogelconcert! Het valt gewoon op.

Ook na acht rondes houden we een stop. Ik ga weer een half uurtje liggen op de laatste nog vrije stretcher. We grappen nog: het lijkt hier wel een hotel.... "Nee, dit is de sleep-in". Ook nu wordt er na ronde negen weer gevraagd of we soms gerust hebben.

Af en toe zegt Adriaan "nog 16 km", dat klinkt nog een heel eind. Ik denk liever: "nog 2½ rondje". We vermaken ons vooral op de post halverwege. Terwijl we daar lekker zitten zegt één van de dames dat ze opgehaald wordt zodra haar man wakker is. Dat kan nog wel even duren zeggen we, het is tenslotte zondag. Maar dat valt volgens haar wel mee, want haar kinderen van 6 en 8 zijn altijd vroeg wakker, normaal om een uur of zes. Als we rond acht uur langs komen is ze er echter nog steeds, ze is net pas gebeld. Dus gezamenlijk brainstormen we even wat daar de oorzaak van kan zijn: valium..., ze hebben zakken chips gekregen, moesten verplicht songfestival kijken "je wou kijken, zitten blijven!" met lucifers tussen de oogleden, flessen cola.... en Red Bull.

Jurylid Paul vertelt ons dat we best een rondje extra mogen lopen en dat ons dat nog niets extra kost ook! Fijn om te weten.

Op de rust halverwege hebben we al het nodige besteld dat niet in het assortiment zit: broodjes kroket, biertjes en vlaai. Op dat laatste wordt gereageerd met een bekertje 'gele vlaai', maar uiteindelijk is er voor Adriaan zelfs een puntje Limburgse vlaai gekomen (we zijn niet voor niets in Limburg). Wat de andere onmogelijke consumpties betreft: op termijn wordt er gezegd "Op de andere post" "Ja, dat zeggen ze daar ook! En wij maar rondjes lopen."

Als we er een koffie en een bouillon bestellen is de koffie snel klaar, dus ik ga er mee op een stoeltje zitten. Adriaan wil net zijn bekertje pakken als er een 'snelle jongen' aan komt die ook (als tweede) bouillon had besteld. Hij wil het bekertje voor Adriaan weg pakken wat niet lukt. Hij loopt boos door. Als de verzorging achter hem aan snelt met een bekertje reageert hij met "Laat maar". Helaas beseft niet iedereen dat deze mensen uren, soms net zo lang als wij, in touw zijn om het ons belangeloos naar de zin te maken. Hoewel, helemaal belangeloos is het niet. Het is zaterdag, dus 150%, weekend 200% en later zondag 400%. En 400% van niks tikt toch lekker aan.

Het is inmiddels zo dat er bij het naderen van de post quasi wordt gereageerd van "daar heb je ze weer", dus als we in ronde 10 vertrekken zeggen we: "Als jullie nu naar de finish bellen dat ze twee kruisjes extra bij ons zetten zijn jullie van ons af". Maar aan dat voorstel wordt verder geen gehoor gegeven. Ook aan de finish is niets te regelen. "Als Monique nu een rondje loopt en ik daarna een rondje dan zijn we toch ook aan de 12?" "Gaan jullie samen maar gewoon lopen, dan hebben wij het er onderling nog wel even over....."

Een motortoertocht trekt luidruchtig aan ons voorbij. Minstens honderd motoren! Maar het is natuurlijk het pinksterweekend. Het valt me op dat we alle medewandelaars maar één keer passeren of dat iedereen ons maar één

keer passeert tijdens de tocht. Ook wel logisch, want we wandelen allemaal rondjes op hetzelfde parkoers van ongeveer een uur en een uur inlopen is heel wat!

Inmiddels zijn de lampjes die vannacht de donkerste stukken van het parkoers verlichtten weggehaald.... op één, op een vuilcontainer, na. We besluiten het maar door te geven bij de finish en het lampje eventueel de volgende ronde voor hen mee te nemen. We weten immers niet of hij daar per ongeluk of met opzet is blijven staan. We grappen nog: "Straks neemt iemand hem in zijn laatste ronde mee maar moest hij daar blijven staan. Dan zeggen ze aan de finish..... niets mee te maken, je loopt nog maar een rondje en zet hem terug!" En inderdaad horen we dat dit lampje van de bewoners zelf is, die dat daar heel lief hebben neergezet. Het volgende rondje zijn vuilcontainer en lampje inderdaad weg. Maar bij de finish treffen we David..... met lampje.

Gezellig samen oplopend, ook met Bernadette, gaan we het lampje weer terug brengen. Maar eerst komen we nog op de post halverwege waar, helaas voor Bernadette, geen aanmaaklimonade meer is, dus ook geen vflap. Of Adriaan moet een fles mee willen nemen van de andere post. Dan krijgt Adriaan nog een puntje vlaai als beloning. Het valt mee dat we een fles limonade mee krijgen op de hoofdpst, maar de fles gaat onder mijn jas mee. En dan lopen we even voor David en Bernadette uit richting de andere post. Die zien ons aan komen zonder fles.... Waar is de limonade nu! Dan zeggen we nog dat we de benen uit ons lijf hebben gelopen om Bernadette voor te blijven, want anders heeft het nog geen zin. Bernadette geniet van haar vflap, Adriaan en David van een puntje echte Limburgse vlaai en dan gaan we op weg naar de eigenaar van het lampje. David besluit aan te bellen, want de vuilcontainer is al weggehaald. We raden hem aan om na het aan bellen gelijk te bukken en David vraagt om alles te fil-

men.... voor de verzekering. Meligheid ten top!

Gezellig kletsend komen we samen aan de finish. Bij het afmelden binnen staan er stoelen voor de tafel. Wat een goed idee. Ik, en ik niet alleen, ga er lekker bij zitten terwijl alle kaarten en boekjes heen en weer gaan voor de stempels en ik mijn oorkonde krijg.

Iemand leent Adriaan een spuitbus met schoenspray die luchtjes moet oplossen. Na het inspuiten zegt hij lachend: "Oh, dat ben ik nog vergeten te zeggen, je mag ze nu drie weken niet gebruiken."

Een dame laat me in de toiletten zien dat ze haar hele huid stuk heeft gelopen op de rand van haar sportbeha. Au! Tegen twaalfen gaan we gezellig naar buiten om in het zonnetje te zitten en de laatste wandelaars binnen te zien komen. Sommigen zijn helemaal kapot en worden snel op een stoel geplaatst. Appie vertelt dat hij zich voelt zoals in mijn vorige verslag op de blog omschreven. ???? Alles stijf op één ding na.

Wat vooral opvalt is de fantastische sfeer. Zowel van de OLAT en medewerkers van de RWV als tussen de wandelaars onderling. Vrijwel iedereen zegt wel wat. De snellen houden zelfs even hun pas in om een woordje met je te wisselen. Ook de verzorging was perfect. Elke 3 km van alles te drinken en eten. Perfect.

80 km: 20:00 – 10:38

-Monique van der Slot-

De Julianatocht in Tsjechië

Ergens heb ik een zwak voor Tsjechië. In Praag ben ik al 5x geweest, de eerste keer nog in de tijd van het IJzeren Gordijn. Zal ook wel komen omdat mijn overleden werkgever daar geboren is. Toen Tilly Peters mij vroeg of ik zin had om mee te gaan naar de Driedaagse van Vernerovice, had ik vrij snel mijn besluit genomen. Deze tocht staat in Nederland beter bekend als de Julianatocht. Prinses Juliana zou hier in haar verlovingstijd een korte vakantie met Bernard hebben doorgebracht. In dit dorp, dat nog geen 500 inwoners heeft, woonden een aantal Nederlanders die hier toeristisch een slaatje uit wilden slaan. Zo ook Bert en Mien van Kampen, die hier een camping beheren en al 8 jaar de tocht georganiseerd hadden.

We vertrokken op vrijdag 26 april om 7 uur vanuit Wijchen met 2 auto's en hoopten de 950 kilometer naar onze eindbestemming binnen 12 uur te kunnen overbruggen, maar files zijn tegenwoordig een bijna dagelijkse plaag en dat kostte ons 2 uur extra.

Bijzonder vond ik het om bij Porta Westfalica Kaiser Wilhelm weer eens te zien, die vanaf zijn monument kilometers ver over de vlakte heen keek. En in Dresden hoopte ik de Frauenkirche te zien. Die heb ik namelijk gezien voor en na de restauratie. Heel indrukwekkend hoe men van die puinhopen (in W.O. II is dit gebouw totaal verwoest) weer zo'n imposante kerk kon maken.

De laatste 100 kilometer waren voor onze chauffeurs de lastigste, want in Polen zaten in de tweebaanswegen soms gaten van meer dan 20 cm. Gelukkig is er geen auto door de as gegaan!

Om half negen 's avonds aangekomen op de camping van Bert en Mien. We

dachten hier een caravan te krijgen, maar dat werd een vakantieboerderij in Brezova. We konden met water en brood naar bed, want het enige restaurant was al gesloten. Gelukkig toverde Tilly nog een stuk of 8 blikken bier uit de auto.

Zaterdag 27 april

Een dag om een beetje te acclimatiseren. Onderweg hadden we goed weer en hier was het 's ochtends met 20 graden ook best vol te houden. Om 10 uur een drukte van belang bij restaurace Vernerovice, want er zou een groep van 60 Nederlanders vertrekken voor een excursie naar de basiliek in Krzeszow. Er waren drie groepen uit Nederland gekomen: Theo Tromp (2 busjes), Wim Jonk (2 busjes) en een grote bus van De Jong Intratours. De Julianatocht was dus een 'Nur für Hollander'-tocht. Voor Tsjechen was zij (helaas) niet betaalbaar. Na met een aantal wandelvrienden bijgekletst te hebben en Bert en Mien te hebben begroet,

gingen we naar het nabijgelegen dorp Mezimesti om in de plaatselijke supermarkt inkopen te doen. Vernerovice had een klein winkeltje, wat ik overigens nooit ontdekt heb. Daarna benzine en diesel tanken, want op 1 mei zouden i.v.m. de Dag

van de Arbeid alle benzinestations in Polen en Tsjechië gesloten zijn.

Van Arie, de beheerder, nog allerlei interessante details over onze boerderij vernomen. Het buitentoilet en de buitendouche waren de moeite waard. Voor douchen moesten er 2 boilers opgewarmd worden, hopelijk zat er genoeg warm water in voor 10 personen. We versierden de huiskamer en de tuin met allerlei Oranje-attributen. Om 4 uur 's middags de briefing in een zaaltje bij de restaurace. Die was erg kort. Het belangrijkste was dat de route niet gepijld was, dus dat was uitkijken geblazen de komende dagen. Wel werd er regelmatig gelopen op gekleurde markering van wandelpaden. Om half zeven het warme eten op het buitenterras van de camping van Bert en Mien. Was best wel lekker, alleen de rode bieten hadden wat warmer mogen zijn. Zeker omdat de temperatuur nu gezakt was tot 12 graden.

28 april: De eerste wandeldag

We moesten hiervoor plm. 20 minuten over een drassige koeienweide lopen met gratis vlaaien en stieren. Ik vertrok met mijn groepje (Tilly/Harrie Mars/Ger/Eef), maar hun tempo lag net 500 meter per uur te hoog voor mij. Had nog een 'reserve'-ploegje (Kokkie/Arie/Marie-Jose/Hielke), en daar kon ik gelukkig langer aansluiting bij houden, maar die was ik na de middag ook uit het oog verloren. Nou ja, ik ben nu eenmaal een 'langzame'. Zou deze dagen 70 kilometer lopen, vandaag 30.

Na zo'n 2500 meter kwamen we in het bos aan en daar werd een kerkje 'in the middle of nowhere' gerestaureerd, ook weer door Nederlanders. Het waarom heb ik niet kunnen achterhalen, in ieder geval zal het niet voor het beoefenen van het Katholieke geloof zijn geweest. Nu kwam er een beklimming door de bossen, en na drie kwartier hadden we de grootste hoogte bereikt: de Bukova Hora, 638 m. We hadden ongeveer 250 meter geklommen. Nu weer een klein stukje omlaag en we bereikten het pension St. Florian, waar de eerste controlestempel gegeven werd en er waren broodjes en snoep. Hier kon ik een pul bier nemen. Excuus was dat Ger en Tilly ook op dat idee gekomen waren. En het was hier spotgoedkoop: 25 kronen, plm. 1 euro. Nu ging het verder door het bos naar het hoogtepunt van vandaag, het toeristische rotspark Adrspach. Bij de ingang was de tweede controle, bij een motorklep van een auto was er weer drinken en eten. Het park was zeer indrukwekkend, met rotsen, die 10 à 30 meter de lucht in staken, met een gemiddelde doorsnede van 8 meter.

In het begin liepen we aan de voet van de rotsen, maar later ging het met trappen de hoogte in. Er lag nog sneeuw langs de paden. Bert en Mien hadden ons 2 weken voor de tocht gemaaild dat er toen nog volop sneeuw lag en de route was aangepast, omdat men niet overall kon lopen. Op een gedeelte lag zelfs nog ijs. Enkele rotsformaties hadden vanwege hun vorm een naam gekregen. De bekendste en hoogste was Milenci (het Liefdespaar). Ergens was er ook een afdaling door een massieve rots door een smalle richel, vooral een avontuur voor mensen boven de 100 kilo. Maar 'onze' Lodewijk Zwennes kwam er ook doorheen!

Een klein uur genoten we van dit park. Daarna een tijdje het dal gevolgd langs een rivier de Metuje, een plm. 6 meter breed beekje. Na een uur, in het dorpje Teplice, zagen we aan de overkant een vrij groot hotel liggen dat er redelijk modern uitzag. Dat heette net zoals het riviertje en we moesten daar voor de

soeprust toch nog een behoorlijk stukje voor klimmen.

Nu was het nog 9 kilometer lopen naar de finish. Net voor de dorpsrand staken we een brug over en toen liepen we geleidelijk omhoog over een betonpad. Tilly, Harrie en Ger liepen hier verkeerd, blijft toch een probleem als je zonder markering loopt, altijd scherp blijven!

Na het betonpad door het bos, tot de kerk weer opdoemde. De laatste 2 kilometer waren dus identiek aan de eerste. Om kwart voor vier was ik binnen. In het zaaltje speelde een bandje, dit was familie van Bert (o.a. dochter en schoonzoon). 's Avonds gegeten in de boerderij, het weer was vandaag maar matig geweest, alhoewel, de zon was weg, maar de paraplu heb ik bij elkaar maar 20 minuten nodig gehad.

Maandag 29 april

De route van de boerderij naar de start was nu wat gemakkelijker geworden doordat we een GR-route hadden ontdekt, die bovendien nog langs het fraaie kerkje van Vernerovice kwam dat op een kleine terp lag. Vandaag gekozen voor de kortste afstand, 20 km. Liet de twee 'snelle' groepjes van gisteren om 7 uur vertrekken, en liep 5 minuten later aan met Theo (de broer van Marinus van Roosmalen), Loek (die Amsterdammer die al meer dan 40 jaar lid is), Annie (zus van Theo) en Elmy. We hadden net zo goed in ons dorp kunnen starten, want de route kwam na een kwartier praktisch langs onze boerderij. We passeerden de timmerfabriek Drevoterm; de fabriekspijp was bepalend voor het dorpsgezicht. Even later een saai stuk tweebaansweg van 5 km. Nou ja, als je al tig keer Nijmegen gelopen hebt, neem je dit voor lief. Bij een ruïne was de eerste stempelpost. Nu werd de route mooier, onverhard over een glooiende helling, met zo nu en dan bos.

Op een gegeven moment zagen we een stad met kerk en een aantal fabrieken in de verte liggen. Dit was Broumov en hier zouden we op het plein onze tweede stempel krijgen. Dit was een heel mooi langgerekt plein met kinderkop-

jes. Op een hoek zagen we een Oranje Hippië met Grote Bril en Lange Haren, een voorbode van de oranje-gekte die we morgen zouden krijgen. We zouden hier met de bus naar de soeprust gereden worden, maar wilden toch nog in een cafeetje wat eten en drinken. De organisatie vond dat goed, er zouden doorlopend pendelbusjes rijden. Dus in het plaatselijke hotel koffie/fris met gebak genomen. Een half uur later wilden we instappen, maar er was niets meer van de organisatie te bekennen. Eerst wilden we Theo (Tromp) bellen om ons af te halen, maar gelukkig was er nog een mevrouw met een Juliana-t-shirt die ons adviseerde om naar het Opat Biermuseum te lopen en daar zouden we alsnog opgepikt worden. Vlak bij het plein nog een klooster bezichtigd, waar veel heiligen- en bischopsbeelden op de balustraden stonden. Loek poseerde nog in de schandpaal.

De 3 km hoefden we niet helemaal te lopen, na 20 minuten konden we in een busje stappen. In het Opatmuseum nog 2 wandelaars opgepikt en toen 2 overheerlijke borden soep genomen bij de pastorie van Hermankovice. Deze lag ook weer op een heuvel. Hier speelde het bandje 'kinderen Bert' weer.

Aanvankelijk hadden we besloten om op het plein van Broumov te stoppen met de wandeltocht, maar uiteindelijk hebben we de laatste 6 km toch nog gelopen. Met uitzondering van Theo,

die toch een kleine blessure had opgelopen. We liepen 2 km over de weg, tot we bij Mezimesti via een loopbrug het spoor overstaken. Toch nog veel rails (6 rijen) naast elkaar voor zo'n klein stadje. De schoolkinderen waren een beetje opgewonden door de 'Nederlandse invasie'. Na Mezimesti via een landweg afgedaald naar de finish. De 'snellen' kwamen ruim 90 minuten na mij binnen. Gelukkig hoefde ik niet dat vieze Opatbier te drinken (jawel, datzelfde als in het museum), want Theo bracht mij binnen een uur normaal bier met zijn busje.

We aten weer buiten bij Bert en Mien. Het bleek dat we gisteren ook daar hadden kunnen eten. Aan de ene kant jammer, 7 euro weggegooid, aan de andere kant, de temperatuur na 6 uur was nog steeds niet om over naar huis te schrijven!

Dinsdag 30 april

De kroningsdag en de verjaardag van wijlen koningin Juliana. Iedereen had zich oranje uitgedost. Je zag van alles: oranje pakken, tuinbroeken, pruiken, leeuwenstaarten, toeters etc. Wij hadden bij de aanmelding een oranje t-shirt gekregen met de tekst 'Juliana-tocht Tsjechie' erop, en dat was mijn bijdrage aan het geheel (190 wandelaars). Voor het begin van de wandeltocht werd het Wilhelmus gezongen.

We liepen over de veldweg van gisteren naar Mezimesti en na het oversteken van de spoorlijn over een verharde weg naar Ruprechtice Spicak, een dorp met lintbebouwing. Net voor het verlaten van het dorp de eerste stempelpost. Had de groep met Hielke en Kokkie in zicht, ze waren net iets te snel om er bij te blijven. Na de post gingen we stijgen. Eerst nog met uitzicht op het dal, dat baadde in een fraai ochtendzonnetje, daarna zaten we weer in een groot bos. Het hoogteverschil dat we overbrugden weet ik niet, maar het moet over de 100 meter zijn. De laatste 300 meter naar de top ging het brede bospad over in een smal, vrij steil paadje, dit was de moeilijkste klim van de drie dagen. Boven stond een klein grenspaaltje, en nu

bevonden we ons in Polen.

Na een slagboom kregen we in de Andreasbaude (Andrzejowka) gratis koffie en een oranje cakeje. Kokkie wou een souvenirkje kopen maar ze accepteerden hier alleen maar zloty. Waren wij hier indertijd aan de grens ook zo moeilijk met de gulden en de frank?

Nu volgde weer een langdurige afdaling over een lange onverharde weg. Het eerste dorp in Polen was Sokolowski. We liepen om een klein Orthodox kerkje heen, en hoorden de mooie klanken van 'ons' bandje. Die speelden op de waranda van een groot huis, het Elisabethhuis. De soep smaakte weer voortreffelijk. We vervolgden de weg, en kwamen langs een sanatorium in verval. Er hing nog een groot spandoek hoe het er vroeger uitgezien had, hadden ze plannen om het te restaureren? Het stuk tot de derde stempelpost duurde erg lang, op de routebeschrijving 2 km, maar we deden er 40 minuten over. We zaten nu op de helft van de afstand van vandaag. Na 5 minuten kwam de tweede langdurige klim van vandaag, over een beboste helling. Na plm. 3 km ging het steil omhoog. Ik vreesde even een zonnesteek, want op dat stuk was geen schaduw, en de temperatuur was opgelopen tot 24 graden. Op de top kon ik met het groepje Arie/Hielke (de snellere TT-lopers) weer wat bijkomen en met het koekje van Marie-Jose was de maag weer gevuld. Er volgde nu weer een langdurige afdaling door een slecht onderhouden pad; zo nu en dan moesten we wat kleine obstakels (dode takken, dennengroen) nemen. Ik heb hier nog enige tijd een stuk hout als wandelstok gebruikt. Beneden passeerden we een groot volkstuintencomplex en een dito kerkhof, waar zowat op ieder graf meerdere kunstbloemen stonden, een heel kleurrijk geheel dus. Op de markt van Mioszow kregen we behalve krentenbollen en fruit ook nog 2 ansichtkaarten van de plaatselijke VVV. De gastvrouwen (schoolmeisjes) vonden het heel bijzonder om zo'n grote groep Hollanders op bezoek te hebben. Ze spraken goed Engels.

Het duurde heel lang tot de grens zich voor de tweede keer aandeed. Ik had mijn paspoort niet bij de hand, maar dat is na het IJzeren Gordijn in 99 van de 100 gevallen niet meer nodig. De stempelpost was bij een restaurant/pension, waar Theo, Arie en Hielke overnachtten. Hier zat de hele Tromp-groep en mijn Wijchen-groep bij elkaar. Elke keer als aan het eind van de weg een wandelaar/wandelaars aan kwamen lopen, werden ze toegejuicht. Hielke was gewond, aangevallen door een braamstruik. We namen de tijd, het was uiteindelijk de laatste wandeldag. Over het laatste stuk weinig bijzonderheden. Het blarenbal was heel gezellig. Eerst een demonstratie van het Zumbadansen, de nieuwe hobby van Mien. Iedereen werd uitgenodigd om mee te doen. Toen een allochtoon orkestje, dat (helaas) veel Westerse muziek speelde. En toen een disco waar (oude jongens-krentenbrood) ook Nederlandstalig repertoire op het menu stond. Er was ter afsluiting nog een koud buffet, en nu konden we dat dus wel binnen in de zaal nuttigen. Er was ook nog een toneelstukje met Willem-Alexander en Maxima. Bert en Mien werden bedankt voor het organiseren van 9 Juliana-tochten.

Woensdag 1 mei: De terugreis

We vertrokken twee uur later dan op de heenreis. De reis verliep erg voorspoedig, o.a. ook door het ontbreken van vrachtverkeer op de autobaan in Polen en Duitsland. Het afscheid in Wijchen was een beetje chaotisch, maar in gedachten heb ik iedereen gekust en/of de hand geschud. Het zijn gezellige dagen geweest.

-Peter van de Ven-

Linnémarschen in Borås - 27 en 28 april 2013

Hier en daar ligt nog sneeuw in de bossen en de meren waar we langs rijden zijn nog bedekt met ijs. In de winter is het ijs vaak tussen de 50 cm en 1 m dik. Op het Siljanmeer worden wedstrijden met auto's op het meer gehouden in februari. Ook wordt er veel aan ijsvissen gedaan in Zweden.

Onderweg is ook te zien dat het nu de tijd is om de bomen te kappen omdat de bomen na de winter goed uitgedroogd zijn. Overal zie je dan ook grote bergen boomstammen langs de weg. Er rijden veel vrachtwagens met stammen die naar de fabriek gebracht worden om te worden vermalen tot korrels voor de "pelletsvärme", de verwarming van veel huizen.

We komen tegen half vijf in Borås en vinden het hotel snel dankzij de tomtom. Onderweg naar het hotel komen we langs de Arena waar de start en finish zijn, maar we hebben nog geen borden gezien die verwijzen naar de wandeltocht. Wij zijn op dat gebied verwende Nederlanders. Zweden hebben een andere manier van denken waar het verwijzingen naar evenementen betreft. Onze schoonzoon, die lid is van verschillende toeristische commissies, heeft daar vaak mee te maken. En ook wijzelf constateren heel vaak dat er

Op vrijdag 26 april rijden mijn man Hans en ik ruim 500 km van Orsa naar Borås in Zweden voor de 2 daagse Linnémarschen. We hebben sinds 2 jaar een huis in Orsa aan het Siljanmeer in midden Zweden, omdat een van onze kinderen daar woont met haar gezin.

Het lijkt niet zo ver en het is bijna nooit druk op de wegen, maar er mag vaak niet harder gereden worden dan 80 km per uur. We hebben alle tijd.

wel een evenement genoemd wordt, maar geen tijd of adres van de start ervan. Och, redeneert men hier: iedere Zweed weet toch wanneer dat is! Na de lunch natuurlijk en in het centrum!

Na het inchecken in het hotel lopen we rustig naar de Arena, die 1,5 km verderop ligt. We verwachten daar een aanwijzing te vinden waar we onze startkaart moeten ophalen, want die informatie hebben we niet. Als je met een groep komt wordt daarvoor gezorgd door de organisatie van de groepsreis, maar wij moeten dat zelf uitzoeken. Uiteindelijk zien we op de grasmat in de Arena een aantal mensen druk in de weer om alles voor de volgende dag klaar te maken. We vragen aan een van de medewerkers waar we moeten zijn voor de startkaart en hij kijkt op zijn horloge en zegt: "Dat was in het centrum van de stad bij Intersport (een sponsor), maar die is nu gesloten. Morgenvroeg vanaf 7 uur kunt u hier terecht. De start is dan vanaf 8 uur en de officiële opening begint om 9 uur!" Nu gaat men de route uitpijlen. Dat is ook Zweeds: We hebben wel een officiële opening, maar als mensen eerder willen starten moeten we hen die ruimte geven. (het oude socialisme).

Terug in de stad komen we langs het Scandic hotel, waar veel Nederlanders logeren. Daar liggen folders van de wandeltocht en daarop staat dat om 6 uur een rondleiding door de stad is (Engels gesproken). Jammer, ook dat missen we want inmiddels is het al kwart voor 7.

Zaterdag 27 april

Om half 7 's morgens staan we te wachten bij de receptie van het hotel tot de

eetzaal opengaat voor het ontbijt. Het blijkt dat wij, en enkele anderen, verkeerd gekeken hebben op de tijdenlijst: het ontbijt begint op zaterdag en zondag pas om 7 uur en niet om half 7! Maar, er wordt zo snel mogelijk gezorgd dat we kunnen ontbijten, de juffrouw denkt fijn met ons mee. Dat waarderen wij erg.

Na het ontbijt naar de startplaats om ons startbewijs op te halen. We laten ons inschrijvingsbewijs, dat is toegevoerd via email, zien en er wordt in een bakje gezocht naar onze naam. Wij staan in het bakje: T-ö. De naam van Roon staat bij de V. En de letters ä - å - ö staan achter in het alfabet in Zweden. Er staan nergens rijen wachtenden en alles gaat heel relaxed. De afstanden die gelopen kunnen worden zijn: op zaterdag: 6-10-21-42 km. Op zondag: 6-10-21 km. Wij hebben gekozen voor 2x 21 km.

We krijgen een kaart (A5 formaat) waarop onze naam, plaats, land van herkomst staan en de afstanden die we

elke dag lopen. We krijgen er 4 kleine speldjes bij om de kaart ergens te bevestigen. Wij doen dat achter op onze rugzak. Dan nog even scannen en we kunnen vertrekken.

Op een podiumwagen staan twee heren die iedereen welkom heten in het Zweeds en in het Engels en zij vertellen dat de officiële opening pas om 9 uur is, maar dat men om 8 uur al mag vertrekken. Fijne wandeling en leuke dag gewenst! Of er iemand is blijven wachten op de officiële opening weet ik niet, maar wij gaan precies om 8 uur weg.

Het weer ziet er goed uit. Het is nog wel fris, maar de zon schijnt. We komen al snel in de dierentuin, waar we worden opgewacht door een groep leeuwen, die ons vanaf een mooi plateau lui aan staren. Onderweg krijgen we een controlepost, tevens rustpost. Hier staan een achttal muzikanten te spelen op aparte instrumenten. Ik ben nieuwsgierig en wil weten wat dat voor instrumenten zijn. Volgens een van de spelers is dat een nyckelharp. Nyckel is in het Zweeds: sleutel. Het instrument stamt, volgens de man, uit de 13e eeuw. Prachtig!

Totaal zijn er op de route van de 21 km op de eerste dag 4 rustposten. Alles wat er aangeboden wordt is gratis en meer dan genoeg: bananen, broodjes, kaneelbullas (een soort koffiebroodje dat Zweden altijd en overal eten), sandwiches en allerlei soorten drinken. Bovendien zijn de vrijwilligers die er bij staan zeer vriendelijk.

Onderweg groeien veel witte bosanemoontjes, maar veel bloemetjes vinden het nog te koud en blijven in de knop. Ook word ik door een andere wandelaar gewezen op een paarse bosanemoon. We hebben alleen die ene gezien! Ook kan ik met mijn camera een bonte specht 'vangen' die we al een poosje hebben horen roffelen. We genieten, ook al moeten we af een toe

een klein stukje door de sneeuw wandelen.

Na de wandeling lekker even douchen en uitrusten en dan even het stadje doorlopen en ergens even een biertje drinken. Op een terras bestellen we 2 bier. 120 SEK!! Ongeveer €14,25. Je geniet er wel met ieder teug(je) van. Het smaakt goed, maar niet naar meer. Zaterdag deden 2085 wandelaars mee.

Zondag 28 april

Voor vandaag staat er in het programma dat de wandeling "very hilly" zal zijn. We zijn benieuwd, want gisteren zijn er ook de nodige heuvels geweest. Nou, op zondag is het inderdaad wat meer "hilly" en veel steiler. Dit zijn veel meer kuitenbijters. Wel prachtig. Ook vandaag weer vaak verzorgingsposten met vriendelijke mensen en volop eten en drinken.

De route gaat ook vandaag door prachtige natuur. Door de bossen, tussen weilanden, over heidevelden, dus erg afwisselend.

Gelukkig zijn er geen wandelaars die haast hebben, zodat iedereen kan genieten. Soms zijn de paden modderig, maar op veel plaatsen liggen er planken waar je overheen kan lopen. De sneeuw is nog niet overal weg en de grond begint eigenlijk nu pas te ontdooien na een lange winter.

Onderweg zien we dat er bij een boerderij een Linneuspop van hout getimmerd wordt door kinderen. De pop is wel 3 m hoog en de kinderen staan op een steiger.

Onderweg spreekt een Zweed mij aan over de vele plaatjes van wandeltochten die ik op mijn rugzak heb. We bespreken een aantal wandeltochten en dus ook de 4-daagse van Nijmegen. Nadat ik een poosje heb geprobeerd een beetje uit te leggen hoe die tochten zijn, verwijst ik hem uiteindelijk maar naar de website, want hij begrijpt er niets van. "Moet je al je eten zelf meenemen", vraagt hij als ik hem vertel dat hij dan 50 km per dag zou moeten wandelen. "Och", zeg ik, "Nederland is zo dichtbevolkt dat er op korte afstand altijd wel een café, restaurant of snackbar te vinden is en anders staan er wel stalletjes langs de 4-daagse route". Maar de aantallen van deelnemers en toeschouwers die ik noem, roepen bij hem wel vragen op, dat zie ik aan zijn

gezicht.

Aan het einde van de tocht komen we weer in de Arena bij de finish. Er staat een mevrouw die iedere wandelaar de verdiende medaille omhangt nadat onze wandelkaart is gescand. Meteen vraagt ze of er nog op- of aanmerkingen zijn en of we tevreden zijn. Ja hoor. Zeer tevreden. Een aanrader!

Nog even wachten op de huldiging van een aantal IML wandelaars en dan weer richting hotel. Nu weer nadenken wat de volgende tocht zal worden.....

-Wilhelmien van Roon-

Westerbork - Hooghalen - Beilen

In deze aflevering leest u hoe het ons de laatste etappe van het Drenthepad is vergaan. Het Drenthepad is een hele mooie wandelroute en we willen anderen deze tocht van harte aanbevelen.

vrijdag 21 september

Westerbork - Elp - Hooghalen, 28 km

We hadden opnieuw goed geslapen. Even voor half negen begaven we ons op pad. We kwamen langs restaurant De Ar waar we de vorige avond gedieneerd hadden. We maakten een foto van de eetboerderij omdat het daar de vorige avond te donker voor was.

We verlieten Westerbork over de Oude Groningerweg. Na de ijsbaan kwamen we op het Reijntjeveld. Hier stond een ijzerboerderij, die in 2002 door vrijwilligers was gerenoveerd.

Daarna werd Orvelte bereikt. Ook dit plaatsje was een soort openluchtmuseum van fraaie oude boerderijen. Het eerste café waar we in Orvelte langs liepen ging pas om 11 uur open. Het volgende café ging om 10 uur open. Wij verlieten Orvelte om 9.40 uur, dus zonder dat we koffie hadden gedronken.

Vermoedelijk ontstond Orvelte op de huidige plaats tussen de 11e en 13e eeuw. De naam komt uit een samen-trekking van 'over het veld' of zoals de Drent het zal zeggen 'Oer 't veld'. De vroegste vermelding van het dorp is gevonden in een akte uit 1362 waarin een landbouwer uit Orvelte wordt genoemd. In 1612 heeft Orvelte 13 landbouwers die hun land moesten veroveren tussen het overal aanwezige bos. De landerijen werden bij voorkeur gekozen in de buurt van hoger gelegen gronden, geschikt voor akkerbouw. De lager gelegen gronden werden benut als hooi- en weiland. In de loop der tijd vormden de akkers al gauw een aaneengesloten complex, de es genoemd. Deze es werd beschermd door aangelegde houtwallen en stroken bos. Vanaf de late middeleeuwen tot aan de twintigste

eeuw werd een steeds groter deel van het grondgebied van de dorpsbewoners in beslag genomen door de heide. Om de essen vruchtbaar te houden hadden de boeren namelijk veel mest nodig. Deze mest verkreeg men vooral door de steeds groter wordende schaapskudde. De schapen namen genoeg met hetgeen de heide hen bood. Bij Orvelte lag voldoende heide om de gehele kudde, die soms uit wel 2000 schapen bestond, te voeden.

De schapen werden 's morgens verzameld op de Brink om gezamenlijk met de herder naar de hei te vertrekken. Elke namiddag leidde hij de dieren terug naar het dorp. Vanaf de Brink wist elk dier zonder hulp de eigen stal te vinden. Het was nl. zo dat de kudde niet

in eigendom was van de herder. Deze stond in dienst van de boeren, die ook toen vanaf het eind van de 19e eeuw de eerste kunstmest in gebruik kwam. Schapenmest werd hierdoor overbodig en daarmee ook het schaap. Door het verdwijnen van de kudde bleven de heidevelden onbenut. Een groot deel van deze heidevelden werd omgezet in landbouwgrond of ze werden bebost door Staatsbosbeheer. Door deze verandering gebruikten de boeren vanaf 1945 steeds meer modernere en grotere landbouwwerktuigen. In Orvelte vind je

dus modern ingerichte boerderijen naast oude boerderijen.

De nieuwbouw die Orvelte kreeg toegewezen vond gelukkig plaats aan de toenmalige uitvalswegen, de Brugstraat en de Schoolstraat. Om het verkeer te mijden uit het dorp werden er 2 rondwegen aangelegd. En dit alles voor een dorp waar 78 mensen wonen.

In 1967 werd Orvelte als beschermd dorpsaanzicht aangewezen. Dit om het oorspronkelijke karakter te behouden. Het dorp en de boerderijen werden hersteld en zo ingericht als die in 1832 zou moeten zijn geweest.

We staken het Oranjekanaal over. Op weg naar het Orvelterzand werden we

door drie mountainbikers gepasseerd. Zij fietsten door het Orvelterzand hoewel dat volgens de bordes niet mocht. Na het Orvelterzand kwamen we langs de Meeuwenplassen in boswachterij Schoonloo. Bij binnenkomst in Elp aten we een pannenkoek bij een

pannenkoekenrestaurant en dronken koffie. Vervolgens kwamen we door boswachterij Grolloo en liepen langs het Zwarte Water of Elpermeer, het Witte Veen en het Blanke Veen.

Daarop werd het voormalige Kamp Westerbork bereikt. We zagen hier flink wat mensen. Bij het spoor met de kromming werd door een gids info gegeven aan een groep belangstellenden. Verderop zagen we nog de Radio Sterrenwacht. Via de geasfalteerde Melkweg met info langs de kant over het

zonnestelsel kwamen we bij het herinneringscentrum Westerbork. We dronken hier nog koffie, maar bezichtigden het museum niet. Iets verderop overnachtten we. Een kilometer verderop, in Hooghalen, dineerden we in een Schots restaurant waar ook Nederlands werd gesproken.

Sinds de herinrichting van kamp Westerbork zijn er bijna twintig jaar verstreken. Een tijd waarin het denken over de omgang met een historische vervolgingsplek niet is blijven stilstaan. Erfgoed van de oorlog, in het bijzonder plaatsen van herinnering, wordt anders gewaardeerd dan enkele decennia terug. De symbolische herinrichting voldoet niet meer en heeft onvoldoende zeggingskracht, zeker voor jonge generaties. Bovendien zijn inmiddels authentieke barakdelen en de woning van de kampcommandant binnen bereik gekomen om een functie te krijgen in de zingeving van deze plaats van herinnering. Algemeen wordt onderschreven dat er voor de kenbaarheid van het wezen van de historische plek een aantal wezenlijke zicht- en tastbare objecten nodig zijn. Verwijzingen die de essentie van het bestaan en functioneren van deze plek in zijn verschillende bewoningsgeschiedenissen duidelijk maken, daarmee direct verbonden zijn en deze tevens symboliseren.

Een ding mogen we echter niet vergeten: kamp Westerbork bestaat niet meer. Er is een historische plek, er zijn enkele originele bouwsels en historische artefacten, maar er is geen kamp meer. En dat komt ook niet terug, wat men ook doet. Dat is de paradox van de omgang met het erfgoed van het verlies: hoe kun je het verlorene ervaren, iets voelen dat er niet meer is? Levend in dit besef en met deze vraag als leidraad tracht het herinneringscentrum Kamp Westerbork in de komende jaren de relatie met het verleden zo goed mogelijk in te vullen.

zaterdag 22 september

Hooghalen - Laaghalen - Brunsting - Beilen, 21 km

Vandaag was de laatste etappe op het Drenthepad.

We hadden goed overnacht in de Bed and Breakfast dat tevens een adres van de stichting Vrienden op de Fiets was.

Even voor half negen begaven we ons op pad. Toen we 's ochtends onder de douche stonden, regende het nog, maar nu scheen de zon fel.

We liepen terug naar het herinneringscentrum Kamp Westerbork en pakten hier het Drenthepad weer op. Over een vrij rechte bosweg werd Hooghalen bereikt. We liepen hier door een bungalowcentrum. Een bordje verwees

nieuwkomers naar de receptie. Maar om welk park het ging hebben we niet gezien. We kwamen niet door het centrum van Hooghalen.

Buiten Hooghalen staken we de A28 over en kwamen daarop in Laaghalen. We liepen naar het Hijkerveld. Dit was weer een heel mooi natuurgebied met veel heidevelden. Jammer was het echter dat het grootste deel van het Drenthepad deze dag over asfaltfietspaden liep. We keken uit naar een bankje. Bij het eerste bankje was veel koude wind waarop we besloten door te lopen. Bij het tweede bankje stonden te veel Schotse Hooglanders in de directe omgeving. Op het derde bankje gingen we zitten. Alle drie de bankjes waren zonder leuning. Net toen we zaten druppelde het licht. We aten een

boterhammetje. Daarna begon het harder te regenen. Daarop trok Coos de regenkleding aan. Ikzelf had de regenkleding al aan vanwege de kou.

Toen we ons pad weer vervolgden, kwamen we even later bij een bankje met leuning. Als we dat van tevoren hadden geweten waren we hiernaartoe doorgelopen. We kwamen bij het Oranjekanaal. Er stond hier een verhaal van een mysterieuze verdwijning. We staken het Oranjekanaal over en volgden dit even westwaarts. Hier was geen fietspad langs de verkeersweg en auto's raasden hier voorbij, maar spoedig werd afgeslagen en liepen we langs het Zuid-Hijkerzand. Verderop kwamen we bij het Westerveld. Hier misten we een afslag. Omdat we deze dag al veel over asfaltfietspaden hadden gelopen, dachten we ditmaal ook het fietspad te moeten volgen. Het missen van de afslag had vermoedelijk te maken met het feit dat wij al onze aandacht richtten op het bankje met rugleuning iets na de splitsing. Het kwam wel vaker voor dat de werkelijke route iets afweek van de ingetekende route.

In het Westerveld lagen de Brunstinger plassen. Daarna werd Brunsting bereikt. De plaatselijke hotelboerderij was verhuurd aan een groep mensen, die op dat moment niet aanwezig was. Mede daardoor konden we daar geen koffie drinken, want het was alleen hotel.

Na Brunsting staken we de A28 over. In het centrum van Beilen dronken we bij een bakker nog koffie en aten er iets lekkers (yammi) bij. Bij het station van Beilen konden we bij de plaatselijke rijwielhandel nog koffie voor in de trein kopen. Met de trein reden we via Zwolle, Deventer en Arnhem huiswaarts.

Het Drenthepad is een hele mooie wandelroute en we willen anderen deze tocht van harte aanbevelen.

Enige keren hebben we in regenkleding gelopen. De eerste paar dagen was het zo warm dat het korte broekenweer was. De laatste vijf dagen kwam de temperatuur echter niet boven de 16 graden uit.

-Henri Floor-

(henrifloor.nl)

Van Hellendoorn naar Laren

Dinsdag 5 juni - 7e etappe: Van Hellendoorn naar Het Ravijn

De weersverwachting is een stuk gunstiger dan gisteren dus wagen we het er op om te gaan wandelen. Om 08.40 uur worden we bij de kerk van Hellendoorn afgezet en maken eerst nog een foto van "het mooiste straatje van Hellendoorn". Ook het "Goapad van Heldern", een wandelroute door het dorp moet even bekeken worden. Dan gaan we op stap en met een paar slingerpaden komen we uit in het bos van de Hellendoornsche Berg. Daarin ligt ook het bekende Avonturenpark Hellendoorn. We hebben geen zin om daar een dag door te brengen dus houden wij de Klinkenbeltweg aan tot aan Het Ravijn.

Twilhaar

We houden de Paltheweg aan en het Pieterpad gaat nu door het voormalige Rijkswerkkamp Twilhaar. In WO-II was het oorspronkelijk een werkkamp voor werkloze arbeiders uit het westen. Gaandeweg werd het ook een doorgangskamp voor Joden die van hier uit werden getransporteerd naar de vernietigingskampen. In 2003 is er een monument geplaatst en dit jaar pas is een begin gemaakt met een soort herstelplan om de contouren van het kamp weer zichtbaar te maken voor de geschiedenis. Via informatieborden wordt verdere informatie gegeven. De oorspronkelijke poort is opnieuw geplaatst en onthuld en aardverhogingen geven aan waar de barakken hebben gestaan.

Over de Noetselerberg

Onder de indruk wandelen we verder langs de schaapskooi en begroeten werkpaard "Gerrit", dat rustig reageert op een bosje gras. We gaan langzaam omhoog de Noetselerberg op.

Op de top ontmoeten we een groepje wandelaars en maken een praatje. Het is een senioren-wandelclubje dat elke week een ommetje maakt.

We hebben hier een prachtig uitzicht over de heidevelden van de Sallandse Heuvelrug. Dit is de leefruimte van het korhoen, vergelijkbaar met de Britse grouse, een soort fazant. Toch lukt het nog steeds niet om een populatie in stand te houden.

Holterberg en Natuurdiorama

Het is nu voortdurend stijgen en dalen, tussen de jeneverbesstruiken door, over mulle zandpaden, tot we de bossen ingaan van het Landgoed Noetsele. Bovenop de Holterberg (58 meter hoog) staat een schuilhut en dat is na precies twee uur wandelen een mooie gelegenheid voor een koffiepauze. Daarna dalen we af het grote bos van de Holterberg in. Hier kun je 's zomers naar hartenlust bosbessen plukken.

We nemen de Oude Hellendoornseweg naar het Natuurdiorama Holterberg

waar we even de collectie flora en fauna bekijken. Er staan veel opgezette dieren die hier voorkomen in de omgeving. Voor het wandelboek kopen we nog een Ansichtkaart. Op dit punt kruist ook het Marskramerpad met het Pieterpad.

Geschiedenis op de Holterenk

We houden nog steeds de Oude Hellendoornseweg aan en gaan het bos uit. De route gaat nu over een prachtige brede beukenlaan over de Holterenk die uitkomt bij het station van Holten. Langs het pad staan paaltjes waarop draaibare blokboardjes een geschiedenisperiode aangeven. Op de boardjes kunnen we alle bijzondere dingen lezen van 1945 tot aan het jaar 2000. Zoals in 1956, toen de laatste stoomlocomotief buiten bedrijf werd gesteld en bij Rozenburg het haventerrein Europoort werd aangelegd. Verder viel het Kabinet Drees en werd de flitspaal in gebruik genomen. Eigenlijk heb je een hele dag nodig om alle bijzonderheden op de jaartallen te lezen.

Door Holten

In het oude boekje van het Pieterpad kon je via de achterdeur van het station erin en door de voordeur er weer uit. Tegenwoordig loop je om het station heen. De spoorlijn Apeldoorn - Almelo werd aangelegd door de "Koninklijke Nederlandsche Lokaal Spoorwegmaatschappij Koning Willem III" en in 1888 in gebruik genomen. Toch een andere naam dan alleen maar N.S.

Holten is ontstaan uit een boeregemeenschap die handelde in varkens. In Holtens dialect ook wel keune. Het varken staat dan ook prominent in het gemeentewapen. De keunefeesten schijnen bere-gezellig te zijn.

Ander landschap

Nadat we nog een Ansichtkaart voor het wandelboek hebben gekocht wan-

delen we het dorp uit en gaan de Beuseberg over. Het is de laatste uitloper van de Overijsselse stuwwal. Langs het pad staan hier ook weer van die paaltjes met draaiblokjes waarop de geschiedenis wordt beschreven. Deze keer uit de 13^e eeuw.

Het landschap verandert weer totaal, het is nu veel meer een open cultuurlandschap van beekdalen dat begrensd wordt door houtwallen. Het is er rijk aan monumentale boerderijen, landgoederen, kastelen en buitenplaatsen.

Boerenerven

We volgen een paar zandwegen en gaan de A-1 over. Vanaf het viaduct heb je een mooi uitzicht op de zendmast van Markelo. Het mooie is dat de route nu veel over boerenerven gaat. Bij sommige boerderijen staan stalletjes waar voor de P.P.-wandelaar van alles te koop is. Van frisdrank tot potjes jam en fruit.

Bij boerderij Spakman zien we een bord met Rustpunt er op, wat betekent dat daar koffie, etc. verkrijgbaar is. Deze

rustpunten zie je tegenwoordig overal in Twente en de Achterhoek en ze beginnen ook op de Veluwe en op de Utrechtse Vallei in te raken. Je kunt meestal binnen zitten en zelf koffie of thee zetten en er is ook vaak een koelkast met frisdrank er in. Het is een mooie gelegenheid om even binnen te zitten en een boterhammetje op te eten.

De Schipbeek

Bij boerderij de Aalpol houden we rechts aan, een breed zandpad wat uitkomt bij de Schipbeek. Deze rivier was tot ver in de 19^e eeuw de handelsverbinding tussen Deventer en de Achterhoek en Twente. Bij veel regen kon de rivier ver buiten zijn oevers treden. In de loop van de 20^e eeuw werd de rivier gekanaliseerd en voorzien van stuwen, zodat scheepvaart niet meer mogelijk was. Wij volgen een mooi pad tussen hoge beukenbomen langs de Schipbeek, waar net een aantal kano's voorbij komen. Ze willen de hele Schipbeek volgen tot aan Deventer toe.

Vreemde uitstalling

Vanaf de Drostedijk moeten we een pad op waar een bord aangeeft dat het alleen toegankelijk is voor P.P.-wandelaars. Dit gaat over een boerenerf en langs het pad staat een oude ladenkast met een vreemde uitstalling van alles wat ze kwijt willen. Voor de wandelaars zijn er frisdrank, fruit en chocoladerepen te koop. Maar wat moeten we met een compleet theeservies, wasteiltjes en een dekbed?

Ik mag een kijkje nemen in de kersenboomgaard en koop een bakje kersen, dat lijkt me wel genoeg om mee te nemen. Er ligt een plank over de Bolksbeek die de grens markeert tussen Overijssel en Gelderland en we houden de lange rechte Vellerweg en Horstweg aan naar het Landgoed Verwolde.

Landgoed en Huis Verwolde

Vlak voor de N-332 die van Holten naar Lochem gaat, gaan we het bos in en passeren na een paar kilometer het Huis Verwolde. Dit "Huis" werd reeds in

1346 genoemd. Het was een belangrijke vesting van de Hertog van Gelre nabij de grens met het Oversticht (tegenwoordig Overijssel). Na een brand in 1725 werd het huis totaal herbouwd in Louis XVI stijl door de familie Van de Borgh van Verwolde.

Vlak bij het Huis Verwolde staat de dikste eik van Nederland, met een omtrek van 7,60 meter. De boom moet rond het jaar 1500 geplant zijn en heeft dus al heel wat meegemaakt. De boerderijen in de omgeving hebben allemaal luiken die in de kleuren "geel-groen" zijn geschilderd als teken dat zij tot het landgoed horen.

Naar de camping

Wij lopen achter om het kasteel heen en houden een smal paadje aan richting Laren. Een kilometer verder wandelen we om 14.30 uur de achterkant van de camping op en hebben een prima wandeldag achter de rug met vooral in de middag veel zon.

Janny en Bets hebben de dag doorgebracht met boodschappen doen en een gasfles voor de caravan om te ruilen.

-Piet Jansens-
(wordt vervolgd)

WANDEL SNEL LANGS

GROOT ASSORTIMENT IN WANDELSCHOENEN & KLEDING!

ONS PASSIEMERK QUECHUA IS ONVERSLAANBAAR IN PRIJS & KWALITEIT EN HEEFT PRODUCTEN VOOR IEDER NIVEAU EN VERSCHILLENDE WANDEL- EN WEERSOMSTANDIGHEDEN

DAARNAAST BIEDT DECATHLON OOK MERKEN AAN ZOALS:
SALOMON, LOWA, COLUMBIA EN MERRELL

DECATHLON BEST
N.C.B. - WEG 14
5681 RH BEST

DECATHLON
SPORT FOR ALL | ALL FOR SPORT

F O R U M

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgijsers, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

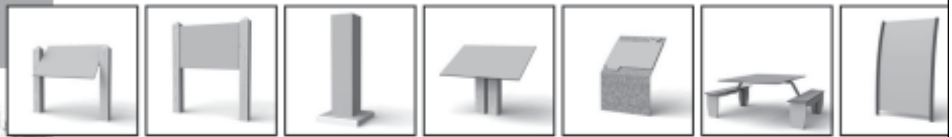
Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

GROOT-BRITANNIË

Hadrians Wall, Engeland
Kintyre Way
South West Coast Path langs de Zuidkust, Engeland

IERLAND

Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA

GR 221

LITOUWEN

Wandelfestival IML-kandidaat

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN

3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirgste

INDONESIË

IML-tocht Int. Heritage Walk en rondreis Java en Bali

JAPAN - CHINA

IML-wandelingen
Diverse excursies

FRANKRIJK

4daagse van Chantonnay

THAILAND

Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË

Zuidereiland - Stewart Island - Milford
- Keplertrack - Abel Tasmanpark -
Noordereiland - Blue Mountains - IML-
tochten Rotorua en Canberra

ITALIË - LIECHTENSTEIN

IML Arenzano, wandelingen in Zuid Tirol - Liechtenstein

SPANJE

Camino de Santiago
Leon naar Santiago de Compostela -
Finistère - Muria

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806